

**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

Aatepoliittinen koulutus Nuorissa Kotkissa

Sami Siltaloppi

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika 09 / 2015

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Sami Siltaloppi	Sivumäärä 43
Työn nimi Aatepoliittinen koulutus Nuorissa Kotkissa	
Ohjaava opettaja Heini Kapanen	
Työn tilaaja Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö ry	
Tiivistelmä <p>Toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteena on mallintaa Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön ry:n toteuttama aatepoliittinen koulutus ja kehittää siitä valtakunnallisesti sopiva koulutusmalli. Aatepoliittista koulutusta kutsutaan aapo-koulutukseksi. Opinnäytetyön tilaajana toimii Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö ry.</p> <p>Mallinnettu koulutus koostuu kuudesta koulutuksesta. Ensimmäinen koulutus käsittelee asumisen ja elämisen hintaa, sekä mitä pitää huomioida kotoa muuttaessa. Toisessa osassa tutustutaan yhteiskunnalliseen vaikuttajaan. Ammattiyhdistysliikkeeseen tutustutaan kolmannella kerralla. Neljäs kerta käytetään päätöksentekorakenteen oppimiseen. Viidennellä kerralla vierailaan kaupunginvaltuustossa ja viimeinen kerta käytetään jo opitun kertaamiseen.</p> <p>Opinnäytetyön osana kehitetty valtakunnallinen koulutus sisältää kolme viikon-loppukoulutusta. Ensimmäisenä viikonloppuna ryhmä tutustuu Nuoriin Kotkiin järjestönä, sekä kotoa poismuuttamisen kustannuksiin. Toinen koulutusosio keskittyy työelämään ja kunnallishallintoon. Viimeisen koulutuksen aihe on puolueen kautta vaikuttaminen.</p> <p>Koulutusta on arvioitu niin koulutuksen järjestäjän, kuin myös koulutukseen osallistujien puolelta. Arviointi perustuu haastatteluihin. Kouluttajat on haastateltu yksilöhaastatteluissa. Kouluttajat ovat huolissaan koulutettavien lähtötasosta yhteiskunnallisissa asioissa, vaikka suuri osa käynyt peruskoulun. Osallistujat haastateltiin ryhmähaastattelussa. Osallistujat toivoivat että koulutus suunnattaisiin parivuotta vanhemmille, kuin nykyisin.</p> <p>Opinnäytetyötä pystyvät hyödyntämään kaikki tahot, jotka suunnittelevat yhteiskunnallista koulutusta, joko järjestöissä tai muualla.</p>	
Asiasanat aikuistuminen, mallintaminen, nuorisojärjestö, nuorisotyö, poliittiset järjestöt	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Sami Siltaloppi	Number of Pages 43
Title The ideological political training program for The Falcon Movement in Finland	
Supervisors Heini Kapanen	
Subscriber Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö ry	
Abstract <p>The aim of this thesis is to model the ideological-political education the Young Eagles organization Helsinki District Association organizes and develop it to a nationally appropriate training model. The idea of political education called aapo-training. The thesis is for the Helsinki Nuoret Kotkat Piirijärjestö ry. Nuoret Kotkat is a part of an international organization named International Falcon Movement – Socialist Educational International</p> <p>Modeled training consists of six different sessions. The first session deals with housing and living cost, and what a youngster needs to be take into account when moving home. The second part introduces the society-socially active support. The trade union is issued at the third time. The fourth one is used for the in the decision-making structure in communities. The fifth time is for a visit to the city council, and the last time is used for learning rehearse of the whole education.</p> <p>National education developed as part of the thesis and it contains three weekend long sessions. During the first weekend a group of young people become familiar with Eagles as an organization, as well as the expenses of moving and living on their own. Second weekend training module focuses on the world of work and the municipal administration. The third and last topic of weekend educations is how an individual can influence the politics through the party politics.</p> <p>The education model has been estimated as an education provider, as well as the training of the participants on all sides. Evaluation of the education model is based on interviews. Lecturers of the local educations in Helsinki have been interviewed through individual interviews. The trainers are concerned about the level of knowledge on these societal matters of the participants that have studied these matters in the elementary school but still have a low level of knowledge. Participants of the educations were interviewed in a group interview. The participants hoped that education be directed to a couple of years older, than at present.</p> <p>This thesis will be in advantage to all the actors who plan to have a social training, either organizations or otherwise.</p>	
Keywords growing up, education model, youth organization, youth, political organization	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
1.1 Nuoret Kotkat	7
1.2 Helsingin Nuoret Kotkat	8
1.3 Opinnäytetyön kehittämistehtävä ja menetelmät	10
1.4 Koulutuksen mallintamisen prosessi	11
2 VARHAISNUORISOJÄRJESTÖT JA -POLITIikka MURROKSESSA	12
2.1 Nuoret ja demokratia	12
2.2 Poliittikka murroksessa	14
3 OLEMASSA OLEVA AAPO-KOULUTUS	16
3.1 Aikuistumisen jakso	18
3.2 Yhteiskunnallinen vaikuttaja	19
3.3 Ammattiliittovierailu	21
3.4 Päätöksentekorakenne	23
3.5 Valtuustovierailu	29
3.6 Kertaus	30
3.7 Koulutuksen kustannukset ja hinta osallistujille	30
4 VALTAKUNNALLISESTI SOVELTUVA KOULUTUS	31
4.1 Koulutuksen ennakkovalmistelut	31
4.2 Nuoret Kotkat järjestönä ja toimintamahdollisuudet siinä	32
4.3 Työelämä ja kunnallishallinto	33
4.4 Puolueen kautta vaikuttaminen	33
4.5 Koulutuksen kustannukset	35
5 ARVIO KOULUTUKSISTA	36
5.1 Olemassa olevan koulutuksen arviointi	37
5.2 Valtakunnallisen koulutuksen arvio	38
5.3 Oma arviointi	38
5.4 Opinnäytetyön tavoitteiden toteutuminen	39
5.5 Jatkokehittäminen	40
6 POHDINTAA	41
LÄHTEET	42
VERKKOLÄHTEET	43

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni tavoite on mallintaa Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön aatepoliittinen koulutus ja kehittää koulutuksesta valtakunnallisesti sopiva koulutusmalli. Aatepoliittista kutsutaan aapo-koulutukseksi. Koulutuksen muuttaminen valtakunnalliseksi koulutusmalliksi vaati pientä hiomista koulutukseen. Helsingin piiri on maantieteellisesti Nuorten Kotkien pienin piirijärjestö, jonka halki pystyy kulkemaan puolessa tunnissa metrolla. Muiden piirien alueella ei edes kulje metro. Kun suunnittelin valtakunnallista koulutusta, lähdin siitä, että koulutus on suunnattu pääsääntöisesti muiden kuin Helsingin piirin jäsenille. Koulutuksen tavoitteena on sitouttaa nuori Nuoriin Kotkiin sekä lisätä nuorten yhteiskunnallista aktiivisuutta ja ymmärrystä. Koulutuksen tarkoitus ei ole valmistaa poliittisia broilereita, vaan itse ajattelevia aktiivisia kansalaisia.

Opinnäytetyön aiheen valintaan vaikutti varsinkin työnantajani tarve. Olen ollut mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa opinnäytetyössäni kuvattua paikallista koulutusta. Koin aiheen myös mielenkiintoiseksi ja itseäni kehittäväksi. Opinnäytetyöprosessi on ollut hyvin opettava, se on antanut paljon varsinkin Helsingin Nuorten Kotkien aatepoliittiseen koulutukseen.

Olen töissä Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestöllä nuorisotalopäällikkönä Herttoniemenrannan nuorisotalolla. Työnkuvaani kuuluu myös poliittisen koulutus toiminnan toteuttaminen, leiritoiminnan suunnittelu ja osittain myös toteuttaminen sekä sidosryhmäyhteistyötä ja koulutustoimintaa. Olen työskennellyt nykyisessä työssäni neljä ja puoli vuotta, pois lukien kuukauden, jolloin toimin Helsingin Sosialidemokraattien vt. toiminnanjohtajana. Ennen nykyistä työtäni työskentelin Helsingin Sosialidemokraattisen Nuorisopiirin toiminnanjohtajana yhteensä kahdeksan vuotta. Toiminnanjohtajan työssä pääsin tekemään lähes kaikkia järjestössä tehtäviä töitä, koska olin suurimman osan ajasta ainoa työntekijä. Olen toiminut myös luottamustoimissa eri sosialidemokraattisissa järjestöissä, kuin myös muissa järjestöissä. Muista järjestöistä ehkä merkittävimpiä ovat Suomen Ammattiin Opiskelevien Liitto – SAKKI, Tampereen Omakotiyhdistysten Keskusjärjestö, Tampereen Ammattikorkeakoulun Opiskelijayhdistys –

TAMKO ja Tampereen Ammattioppilaitoksen Opiskelijayhdistys. Olen toimitut kouluttajana sekä luottamustoimissani että työssäni.

Toivon, että opinnäytetyössäni suunniteltu valtakunnallinen koulutus saa mahdollisuuden ja se tullaan toteuttamaan. Johtopäätöksissä esille tuomat Helsingin piirin koulutusmuutokset tullaan varmasti ottamaan käytäntöön, koska olen itse mukana toteuttamassa tulevia koulutuksia.

Opinnäytetyön kirjoitusvaiheessa keväällä 2015 Suomessa käytiin eduskuntavaalit, joissa Suomen Sosialidemokraattinen Puolue r.p. sai kaikkien aikojen huonoimman vaalituloksensa. Vaalituloksen takia jouduin muuttamaan hivenen opinnäytetyöni suunnitelmaa, koska Suomen Sosialidemokraattinen Puolue ei ollut enää niin vahvassa asemassa suomalaisessa politiikassa, kuin mitä se oli ennen kevään vaaleja. Vaalitulos vaikuttaa mielestäni kuitenkin positiivisesti opinnäytetyöaiheeseen, koska aatepoliittiselle koulutukselle on tällä hetkellä jopa enemmän tarvetta kuin aikaisemmin.

Opinnäytetyön kirjoittamista varten olen pitänyt kaksi kuukautta opintovapaata, jonka on mahdollistanut Aikuiskoulutusrahaston myöntämä aikuiskoulutusraha. Opinnäytetyötä ovat olleet rahoittamassa myös Kansan Sivistysrahasto ja Työväen opintorahasto. Molemmat säätiöt ovat Suomen Sosialidemokraattisen puolueen lähiyhteisöjä. Kansan Sivistys Rahasto on myös tukenut koulutuksen kehittämistä ja toteuttamista. Koen, ettei ulkopuolinen rahoitus ole vaikuttanut minuun, kun olen kirjoittanut opinnäytetyötäni, koska rahoittajat ovat myös lähellä työntilajaa, eivätkä he ole asettaneet mitään ehtoja rahoitukselle.

Opinnäytetyöni kustannukset pysyivät hyvin kohtuullisina. Kustannukset muodostuivat pääasiassa haastatelluille tarjotuista ruuista ja omista matkakustannuksistani, sekä opintovapaan aiheuttamasta ansionmenetyksestä.

Vuoden 2015 vaalituloksen jälkeen koen aatepoliittisen koulutuksen entistäkin tärkeämmäksi, koska nuoriso ei enää tunne sosialidemokraattien saavutuksia. Saavutukset ovat kuitenkin suomalaisen yhteiskunnan kannalta hyvin merkittäviä, eikä yhteiskuntamme olisi samanlainen, jos sosialidemokraatteja ei olisi ollut.

1.1 Nuoret Kotkat

Nuoret Kotkat on sosialidemokraattinen varhaisnuorisjärjestö. Järjestö on perustettu 1943. Alkujaan liike on lähtöisin Itävallasta, mutta Suomeen se rantautui Ruotsista. Järjestön alkuperäinen nimi Rote Falken on suomeksi Punaiset Haukat. Haukkaa kuitenkin pidettiin Pohjoismaisessa maatalousyhteiskunnassa petolintuna ja sen takia tilalle otettiin kotka. Nuoret Kotkat kopioivat järjestörakenteensa partiolta. Partioliike vaikutti muutenkin paljon Nuorten Kotkien toimintatapoihin. (Nuoret Kotkat.) Nuoret Kotkat ja partiolaiset hoitivat yhdessä sosiaalisyllisyysoikeudenkäynnin puolustuksen toimiston konekirjoitus- ja monistustehävät. Tämän ansiosta saatiin tiedotusvälineille ajantasaista ja oikeaa tietoa oikeudenkäynnin etenemisestä. (Nuoret Kotkat).

Nuoren Kotkat Keskusliittoon kuuluu 14 piirijärjestöä. Suurimmillaan sen jäsenmäärä oli 1960-luvulla. Leiri-, retkeily- ja kerhotoiminta ovat Nuorten Kotkien nuorille näkyvistä työmuodoista tärkeimpiä. Lasten oikeuksien edunvalvonta ja esiintuominen ovat kuitenkin vähintään yhtä tärkeitä, kuin nuorille suunnatut toiminnot. Varhaisnuorten kerhotoiminta on ollut aina yksi tärkeimmistä työmuodoista. Kerhot ovat keskittyneet kädentaitojen ja kulttuurin harjoittamiseen. (Nuoret Kotkat).

Nuorten Kotkien Keskusliiton ylimpänä päättävänä elimenä toimii edustajisto, joka pitää varsinaisia kokouksia kaksi kertaa vuodessa. Kevätkokouksessa käsitellään tilinpäätös ja toimintakertomus, sekä tili- ja vastuuvapaus. Edustajisto järjestäytyy kevätkokouksessaan joka toinen vuosi. Syyskokouksessa edustajisto hyväksyy talousarvion ja toimintasuunnitelman, sekä valitsee uudet hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. Joka toinen vuosi syyskokous valitsee Kotkaliitolle puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Edustajistoon on myös mahdollista jättää piirijärjestöjen aloitteita. (Nuoret Kotkat).

Nuorten Kotkien maailmanlaajuinen kattojärjestö on International Falcon Movement – Socialist Educational International IFM – SEI. IFM – SEI:n toimisto sijaitsee Brysselissä Belgiassa. Toimistolla työskentelee kaksi työntekijää sekä kaksi ESV-harjoittelijaa. (Falcon Movement – Socialist Educational International IFM – SEI.)

Nuoret Kotkat järjestävät myös koulutustoimintaa. Liitto järjestää muun muassa vertaisohjaajakoulutusta, ohjaajakoulutusta ja täsmäkoulutuksia ajankohtaisiin asioihin liittyen. Vertaisohjaajakoulutusta järjestetään kaksi kertaa vuodessa ja siinä käsitellään ohjaamisen perusteita ja nuorten kohtaamista sekä Nuorten Kotkien periaatteita. Koulutusten sisällöt ovat pääsääntöisesti vuosittain samat. Osa piirijärjestöistä järjestää omaa vertaisohjaajakoulutusta, joka on syvällisempää kuin liiton tarjoama vertaisohjaajakoulutus. Piirien järjestämä vertaisohjaajakoulutus kestää kahdesta kolmeen vuoteen. Osalla piireistä on myös muuta omaa koulutustoimintaa muun muassa ohjaajakoulutusta, hallintokoulutusta ja kohtaamiskoulutusta. (Nuoret Kotkat).

Uudet työmuodot ovat tulleet myös Nuoriin Kotkiin. Erilaiset projektit ovat yleistyneet, koska rahoitus on muuttunut projektipohjaiseksi. Kuntiin myytävä iltapäiväkerhotoiminta on usean piirijärjestön toiminnan pohjana. Myös muita kunnille suunnattuja palveluita on tullut mukaan Nuorten Kotkien toimintaan: Nuoret Kotkat ylläpitävät esimerkiksi nuorisotaloja.

1.2 Helsingin Nuoret Kotkat

Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö on kohta 50-vuotias piirijärjestö. Jo aikaisemmin Helsingissä on toiminut Nuoria Kotkia, mutta nykyinen piirijärjestö on perustettu Helsingin vaalipiirin syntymisen jälkeen. Nuorten Kotkien piirirakenne mukailee Sosialidemokraattisen puolueen piirijakoa, joka muodostuu vaalipiirijaosta. Helsingin Nuoret Kotkat työllistää tällä hetkellä kuusi henkeä, joista neljä henkeä työskentelee Herttoniemenrannan nuorisotalolla. Piirijärjestöön kuuluu 48 jäsenosastoa, joista aktiivisia on tällä hetkellä 13.

Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö on yksi Helsingin suurimpia leirijärjestäjiä. Leirejä järjestetään kesäisin kahdessa paikassa. Urjalassa Nuutajärven rannalla sijaitsee keskusliiton omistama leirikeskus Kankaantorppa, jossa järjestetään kesäisin neljä leiriä ja pääsiäisenä, syyslomalla sekä talvilomalla yksi leiri. Hangon Bengtsårissa on Helsingin Nuorisosiasekskuksen leirisaari, siellä Helsingin Nuoret Kotkat järjestää kesäisin kolme leiriä. Talvilomalla järjestetään lisäksi

yksi leiri, se on ollut viimeisen kymmenen vuotta Kuopiossa, mutta siirtyy vuonna 2016 Mikkeliin. Päiväleiritoimintaa järjestetään Herttoniemenrannan nuorisotalolla viiden viikon ajan kesäisin sekä syysloman ja hiihtoloman aikana. Kotimaisten leirien lisäksi järjestetään leirimatka Keski-Eurooppaan. Leirimatkat ovat suunnattu hivenen vanhemmille osallistujille kuin muu leiritoiminta. Matkat suuntautuvat vuosittain eri kohteisiin ja niitä on tehty jo yli 20 vuotta.

Perusosastot vastaavat kerhotoiminnan järjestämisestä. Kerhoja pyöritetään sekä vapaaehtoisten ohjaajien että palkatun henkilöstön voimin. Pääosa kerhoista keskittyy kädentaitoihin, mutta yksi osasto järjestää teatteriin ja kulttuuriin keskittyvää kerhoa. Osastot toimivat pääsääntöisesti puolueosastojen alaisina, mutta Helsingin piirijärjestöön kuuluu myös yksi itsenäinen kotkaosasto.

Helsingin Nuoret Kotkat pyörittävät Herttoniemenrannassa kaupungin nuorisotaloa. Talolla on alkamassa viides toimintavuosi Nuorten Kotkien hallinnassa. Aikaisemmin Helsingin Nuorilla Kotkillä oli nuorisotalo Kumpulassa, jossa ehdittiin toimia yhdeksän vuotta ennen talon lakkauttamista. Herttoniemenrannan talo on osa helsinkiläistä nuorisotaloverkkoa ja se vastaa alueellisesta nuorisotyöstä. Keskeisinä työmuotoina ovat kädentaidot, avoin toiminta, kerhot, kouluyhteistyö, järjestötoiminta ja tietysti koko järjestön kulmakivi: leiritoiminta. Toiminta on suunnattu 8-17-vuotiaille lapsille ja nuorille.

Koulutustoiminta on tärkeä osa Helsingin Nuorten Kotkien toimintamuotoja. Koulutustoiminta voidaan jakaa kahteen päälohkoon: nuorten- ja ohjaajien koulutukseen. Nuorten koulutuksen tärkeimpänä kurssina on vertaisohjaajakoulutus, joka kestää kolme vuotta ja muodostuu kuudesta viikonloppukurssista, sekä vähintään kahdesta leiriharjoittelusta. Koulutus käsittelee leirillä ohjaajana toimimisen kannalta tärkeitä taitoja, kuten kuinka ohjataan ryhmää, seikkailukasvatuksen perusteita, käden taitoja sekä paljon muuta. Vertaisohjaajakoulutukseen otetaan vuosittain kuudesta kahdeksaan henkeä. Nuorille tarjotaan myös aatepoliittista aapo-koulutusta. Ohjaajille järjestetään vuosittain ohjaajakurssi, sekä tarvittaessa muuta kurssitusta, kuten ensiapukurssseja, kiipeilykursseja ja kursseja nuorten kohtaamiseen.

1.3 Opinnäytetyön kehittämistehtävä ja menetelmät

Opinnäytetyöni koostuu kolmesta osiosta. Aluksi kuvaan olemassa olevan aatepoliittisenkoulutuksen. Kuvaus perustuu kokonaisuudessaan omaan kokemukseeni kouluttajana. Muut koulutukseen osallistuneet kouluttajat ovat lukeneet mallinnukseni läpi, eivätkä he ole huomanneet siinä puutteita. Toisessa osassa olen suunnitellut valtakunnallisen aatepoliittisenkoulutuksen. Ensimmäisen ja toisen osan menetelmänä olen käyttänyt tapaustutkimusta (Saarinen-Kauppinen, Puusniekka 2009, 43-44).

Viimeisenä osana on arvio koulutuksista. Osioon olen haastatellut koulutukseen osallistuneita ryhmähaastatteluna, joka toteutettiin Herttoniemenrannan nuorisotalolla. Ryhmähaastattelulla tarkoitetaan haastattelutilannetta, jossa on useita haastateltavia yhtä aikaa paikalla (Eskola, Suoranta, 2000, 94). Valitsin ryhmähaastattelun, koska nuoret puhuvat avoimemmin ryhmässä. Lisäksi haastattelin kahta aatepoliittista koulutusta järjestänyttä henkilöä, sekä Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön toiminnanjohtajaa, joka on ollut osaltaan vaikuttamassa koulutukseen ja tuntee sen hyvin. Koulutuksen järjestäjät on haastateltu yksitän eri paikoissa. Kaikki haastattelut perustuivat samaan kysymysrunkoon. Kysymyksiä oli kuusi:

1. Mikä koulutuksessa oli mielestäsi hyvää?
2. Mikä koulutuksessa on mielestäsi epäonnistunutta tai huonoa?
3. Miten kehittäisit koulutusta?
4. Mikä valtakunnallisessa koulutuksessa on hyvää?
5. Mikä valtakunnallisessa koulutuksessa on mielestäsi epäonnistunutta tai huonoa?
6. Miten kehittäisit valtakunnallista koulutusta?

Lisäksi tiedustelin ryhmähaastatteluun osallistuneilta kiinnostusta osallistua valtakunnalliseen koulutukseen. Viimeisen osion tutkimusmenetelmänä on käytetty sisällön analyysiä. (Tuomi, Saarijärvi, 2012, 91). Kaikki haastattelut on tallennettu nauhalle. Ennen tallennettua haastattelua kuvastin suunnittelemani koulutuk-

sen haastateltaville ja heillä oli mahdollisuus esittää siitä kysymyksiä. Kerroin kysymykset etukäteen, jotta haastateltavat tiesivät haastattelun sisällön.

Purkaessani haastattelut pyrin noudattamaan niin sanottua faktanäkökulmaa. Faktanäkökulmalle on ominaista pohtia informaation totuudenmukaisuutta ja tietojen antajien rehellisyyttä. Pyrin hyvin lähdekriittiseen ajatteluun kaikissa haastatteluun liittyvissä vaiheissa. (Alasuutari 2014, 90,95).

Opinnäytetyöni varsinainen tavoite on lisätä nuorten yhteiskunnallista valveutuneisuutta ja -tietoisuutta. Toivon, että myös muut poliittiset varhaisnuorisjärjestöt alkaisivat järjestämään yhteiskunnallista koulutustoimintaa.

1.4 Koulutuksen mallintamisen prosessi

Tarve koulutukselle muodostui aktiivisten nuorten määrän kasvaessa, ja koska Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö ry on poliittinen varhaisnuorisjärjestö, tahdottiin luoda aatepoliittinen koulutus. Koulutusmalli syntyi erilaisten kokeilujen kautta, mutta kaikissa kokeiluissa oli myös paljon samaa. Valtakunnallinen koulutusmalli on kehitetty pitkälti Helsingin koulutuksen mallin pohjalta.

Mikäli koulutuksen haluaa viedä joko sellaisenaan tai muokattuna muualle, on ensimmäiseksi ratkaistava koulutettavien valintatapa, sekä koulutuskertojen määrä ja yhden tapaamisen pituus. Toimintaympäristö vaikuttaa koulutuksessa tehtäviin valintoihin merkittävästi. Yksi suurimmista valinnoista, joita koulutuksen järjestäjä joutuu tekemään, on pääkouluttajan valitseminen, mutta myös muiden kouluttajien valinta on koulutuksen kannalta tärkeää.

Koulutukseen käytettävissä olevilla resursseilla ei ole suurta merkitystä mikäli järjestää koulutusta tiiviillä kaupunkiseudulla, mutta mikäli koulutusta järjestetään valtakunnallisesti, tai harvaan asutulla alueella, ovat koulutuksen kustannukset korkeammat. Koulutukseen osallistuminen ei kuitenkaan saisi olla kenellekään kustannuskysymys.

2 VARHAISNUORISOJÄRJESTÖT JA -POLITIIKKA MURROKSESSA

Poliittiset varhaisnuorisjärjestöt eivät ole järjestäneet aatepoliittista koulutusta vuosikymmeniin. Suomessa toimii Nuorten Kotkien lisäksi kolme muuta poliittista varhaisnuorisjärjestöä. Suomen Demokratian Pioneerien Liitto (SPDL) toimii Vasemmistoliiton varhaisnuorisjärjestönä, Kansallinen Lastenliitto puolestaan on Kansallisen Kokoomuksen varhaisnuorisjärjestönä ja Vesaisten Keskusliitto toimii Suomen Keskustan varhaisnuorisjärjestönä. Näistä järjestöistä Lastenliitto ja Vesaiset ovat viime vuosina muuttaneet toimintaansa kohti perhejärjestötoimintaa. (Wikipedia).

Suomen Sosialidemokraattisen puolueen sisarjärjestöinä on toiminut aikaisemmin tai osittain samaan aikaan Nuorten Kotkien kanssa kolme muuta varhaisnuorisjärjestöä, jotka ovat Ihanneliitto, Työväen järjestönuorten Liitto ja Päivän Nuoret. (Wikipedia).

2.1 Nuoret ja demokratia

Nuorisolla on vahva epäily omiin vaikuttamismahdollisuuksiinsa edustuksellisen demokratian kautta. Nuorisobarometrin 2013 mukaan yli puolet on sitä mieltä, ettei heillä ole sananvaltaa siihen, mitä eduskunta ja hallitus päättävät. Puolet nuorista kokee, että puolueet ovat kiinnostuneet ainoastaan äänestäjien antamista äänistä. Alle puolet nuorista kokee asuinkuntansa päättäjien ottavan nuorten näkemykset tosissaan. Monille nuorille edustuksellinen demokratia ja politiikka näyttävät myös paitsi tärkeinä, mutta myös jokseenkin luoksepääsemättömiltä osa-alueilta. Nuoret tahtoisivat lisätä verkossa tapahtuvaa vaikuttamista. Varsinkin aktiiviset nuoret ovat tätä mieltä. (Myllyniemi 2013, 47.)

Nuorisobarometrin 2013 mukaan nuoriso jakautuu kahtia suhtautumisessaan asuinkuntansa päättäjiin: puolet nuorista kokee päättäjien huomioivan nuorten mielipiteet ja puolen mukaan päättäjät eivät huomioi mielipiteitä. Myllyniemi kysyykin, onko tilanne sama kuin vanhassa kysymyksessä: onko lasi puolityhjä vai puolitäysi. Asetelmaa, jossa puolet nuorista ei koe kotiseutunsa päättäjien kuuntelevan nuorten ääntä, ei voi pitää hyvänä. Kriittisimmin suhtautuvat kaikkein

nuorimmat, alle 18-vuotiaat, sekä etenkin pojat, joista suurin osa suhtautuu epäillen kuntapäätäjien asenteisiin nuorten näkemyksiä kohtaan. (Myllyniemi 2013, 49.)

Pakkoyksilöllistäminen nuorten tilanteena viittaa massayhteiskuntaan, jossa kaikkien on oltava yksilöllisiä ja ainutkertaisia. Suomessa on edelleen puoluedemokratia. Monelle nuorelle puolueasetelma on jäänyt epäselväksi ja ehdokaskeskeisyys on kasvanut. Mitä nuoremmista äänestäjäryhmistä on kyse, sitä enemmän ehdokasvalintaan vaikuttaa itse ehdokas. Poliittisen kiinnostuksen ja koulutustason kasvun myötä ehdokas jää taka-alle ja puoluekanta alkaa vaikuttaa enemmän. (Paakkunainen & Hoikkala, 2007, 136, 141.)

Nuoret eivät koe äänestämistä tänä päivänä samanlaisena kansalaisvelvollisuutena kuin nuoret vielä joitain vuosikymmeniä sitten kokivat. Vaikka velvollisuuden tunne on vähenemään päin, sen ei saa antaa pimentää verrattain myönteistä kokonaiskuvaa äänestämisestä. (Myllyniemi 2013, 49.) Nuoret eivät koe äänestämistä ehdottomaksi kansalaisvelvoitteeksi, kun 1977 useampi kuin neljä viidestä nuoresta piti äänestämistä kansalaisvelvollisuutena, nykyään enää alle puolet nuorista pitää äänestämistä kansalaisvelvollisuutena. (Borg, 2013, 21.)

Koulutustasolla on suora yhteys sisäiseen kansalaispätevyyteen, samoin myös peruskoulun päästötodistuksen arvosanoilla. Kansalaispätevyyden käsitteellä on jo 1970-luvulta asti tarkoitettu ihmisten käsitystä omasta vaikutusmahdollisuudestaan ja kansalaisuudestaan. Nuorten äitien koulutustaso on myös yhtä vahva tekijä kuin nuorten oma koulutustaso. Tämä kertoo politiikkasuhteen ylisukupolvisuudesta. Ammatillisen koulutuksen ja sitä suorittavien nuorten joukossa kansalaispätevyyden koetaan olevan erityisen heikkoa. (Myllyniemi 2013, 49, 53.)

40 prosenttia nuorista kokee Nuorisobarometrin 2013 mukaan kuuluvansa johonkin yhteisöön esimerkiksi ”oppilaskuntaan, harrasteyhteisöön, järjestöön vapaaehtoistoimintaan tai muuhun vastaavaan”. Vaikuttamistoimintaan osallistuvien joukosta suuri osa on mukana myös muussa ryhmätoiminnassa. Vaikuttamistoimintaan osallistuvista nuorista suurinta osaa motivoi sen mukanaan tuoma mahdollisuus toimia yhdessä ystävien kanssa, monet myös näkevät

osuutensa tärkeäksi koko ryhmälle. (Myllyniemi 2013, 55 – 57.) Nuorten poliittinen aktiivisuus on voimakkaasti kasaantunut. Radikaalit ja perinteiset, yksilölliset ja muodolliset osallistumistavat eivät sulje toisiaan pois nuorten maailmassa. (Myllyniemi & Kiilakoski, 2013, 108.)

Varsinkin nuoret, joita lähellä ovat tasa-arvo- ja ympäristökysymykset, pyrkivät vaikuttamaan yhteiskunnallisiin asioihin ja osallistumaan politiikkaan. Myös todelliseen vaikuttamistoimintaan osallistuvat monipuolisemmin nuoret, joille ympäristö- ja tasa-arvokysymykset ovat tärkeitä. Aatteelliseen tai uskonnolliseen vähemmistöön kuuluvat pitävät tasa-arvoa kulttuurista ja ihonväristä riippumatta erittäin tärkeänä. Etniseen vähemmistöön kuuluvat eivät pidä tasa-arvoa sen tärkeämpänä, kuin muutkaan nuoret. (Myllyniemi 2013, 59 – 61.)

Suomalaiset ovat jääneet muista pohjoismaalaisista, kun katsotaan asiaa äänestysinnon kannalta: vaikka olemmekin lähellä Norjaa äänestysinnossa, olemme hyvin kaukana ruotsalaisista ja tanskalaisista. Ruotsin ja Tanskan kansalaiset arvostavat vahvaa kansalaisosallistumiseen perustuvaa edustuksellista vaalidemokratiaa. Kaikissa edellä mainituissa pohjoismaissa myös kansalaiset arvostivat myös pohjoismaiselle hyvinvointiyhteiskunnalle tyypillistä heikommassa asemassa olevien huolehtimisesta. (Borg, 2013, 45.) Äänestysaktiivisuudet viimeisissä valtiollisissa vaaleissa pohjoismaissa: Islanti 81,44 %, Norja 78,23 %, Ruotsi 85,81 %, Suomi 66,85 % ja Tanska 85,89 % (The International Institute for Democracy and Electoral Assistance is an intergovernmental organization).

2.2 Poliitikka murroksessa

Poliitikka on Suomessa muuttunut vuosikymmeniä henkilökeskeisemmäksi. Vielä 1970-luvulla ja 1980-luvun alussa ihmisten tapana oli äänestää ensisijaisesti puoluetta ja vasta sen jälkeen ehdokasta. Vuoden 1991 vaaleista alkaen koko ajan suureneva osuus on siirtynyt niin sanotuiksi liikkuviksi äänestäjiksi samalla kun puolueuskollisuus on heikentynyt. Varsinkin nuoret äänestäjät vaihtavat puoluetta helposti, koska valitsevat ehdokkaat henkilön eivätkä puolueen mukaan.

1970- ja 1980- lukujen vaihteessa esille nousutta kansalaislähtöistä politiikkaa kutsutaan refleksiiviseksi politiikaksi. Tuolloin todettiin niin sanottujen suurten poliittisten vapauskertomusten menettäneen merkityksensä. Poliittisista vaihtoehtoista ruvettiin tuolloin puhumaan kansalaistoiminnan marginaalissa, jossa lähtökohtaisesti ei oltu innostuneita puoluepoliittisesta ongelmanmäärittelystä, perinteisestä luokka- ja ryhmäjaosta tai emansipatorisista ideologioista. Lisäksi poliittisen toiminnan muutosta selittää 1990-luvulla vahvistuneet muutosvoimat, kuten muun muassa globalisaatio, yksilöllistäminen, työelämän muutokset sekä informaation ja viestinnän lisääntyminen. Julkisuus ja sen hyödyntäminen mahdollistaa poliittisessa toiminnassa kuluttamisesta muistavan ominaisuuden, jossa yksittäisen kansalaisen valinnoilla voi olla kauaskantoisia vaikutuksia. (Häyhtiö, 2010, 22 – 23, 36.)

Vuoteen 1999 asti yli 60 prosenttia äänestäjistä koki puolueiden olevan itsellensä läheisiä. Vuoden 2003 eduskuntavaalien jälkeen tämä osuus putosi 50 prosenttiin. Tämän jälkeen osuus on noussut 55 prosenttiin. Eläkeläiset kokevat puolueet läheisemmäksi kun nuoret. (Borg, 2013, 31.)

Osallistuvan demokratian näkökulmasta äänestäjien tietoperusta ei vaikuta poliittisen keskustelun laatuun, vaan tietoa pyritään käyttämään poliittisen argumentoinnin pohjana (Häyhtiö, 2010, 48). Tietopohjasta valitaan sellaiset argumentit, jotka sopivat omaan ideologiaan. Tekniikan kehitys ja sen mukanaan tuomat verkkoviestintämuodot tuovat uuden kansalaislähtöisen poliittisen toiminnan ihmisten saataville, sillä verkossa avautuu toimintaympäristö, jossa henkilökohtaisia huolenaiheita voidaan politisoida yksilötasolla. (Häyhtiö, 2010, 75.)

Ammattiyhdistyskentässä on huomattavissa samansuuntainen kehitys kuin poliittisissa järjestöissä. Nuorista yhä harvempi järjestäytyy ammatillisesti. Ammatillisesti järjestäytyminen kuitenkin lisääntyy iän myötä, mutta poliittisissa järjestöissä samankaltaista kehitystä ei ole ollut huomattavissa. Sosioekonominen asema vaikuttaa merkittävästi työpaikoilla työntekijän osallistumiseen toiminnan kehittämiseen. (Borg, 2013, 38.)

Helsinki on pitkään toiminut poliittisen toiminnan suunnannäyttäjänä Suomessa. Pääkaupunkiseudulle tulevat ensimmäisenä kansainväliset ilmiöt ja siellä ne omaksutaan ensimmäisenä. Poliittiselle muutokselle antaa hyvän pohjan Etelä-Suomen väestön kasvu. Vuosina 1951–2000 Uudenmaan lääniin muutti yli 500 000 henkeä muualta Suomesta, suurin osa Helsingin seudulle. Vahva muuttoliike on tuonut Helsingin seudulle ihmisiä hyvin erilaisista poliittisista perinteistä. Tämä on vaikuttanut perinteiseen poliittiseen perinteeseen ja ilmapiiriin. (Hellsten & Martikainen, 2002, 138).

Politiikan vieraantuminen näkyy varsinkin äänestysaktiivisuuden laskuna. Vuodesta 1966 vuoteen 1999 Helsingin äänestysprosentti laski 20 prosenttia eduskuntavaaleissa (Hellsten & Martikainen, 2002, 138). Vuoden 2003 eduskuntavaaleissa tapahtui kuitenkin Helsingissä käänne, jonka jälkeen äänestysprosentti on ollut nousussa. Vuodesta 2003 lähtien Helsingin vaalipiirissä on ollut Suomen aktiivisemmat äänestäjät, kun vertaillaan äänestysaktiivisuutta vaalipiiritasolla valtakunnallisissa vaaleissa. Yksittäisissä kunnissa on kuitenkin ollut korkeampi äänestysprosentti kuin Helsingissä. Viime vuodet Suomen korkein äänestysaktiivisuus on yksittäisistä kunnista ollut Kauniaisissa. (Vaalitietopalvelu).

Vuoden 2015 vaalien vaikutusta suomalaiseen yhteiskuntaan on vielä vaikea arvioida. Sipilän hallituksen hallitusohjelman (Valtioneuvosto 2015) ja sen liitteet lukemalla kuitenkin selviää, että tarkoitus on muuttaa suomalaista poliittista kulttuuria ja pyrkiä tuomaan uusia toimintatapoja. Hallitusohjelma eroaa edeltävistä siinä, että varsinainen sisältö on kirjoitettu ohjelman liitteisiin eikä varsinaiseen ohjelmaan ja että ohjelma tarkentuu ensimmäisten kuukausien aikana, kuin edelliset hallitusohjelmat ovat olleet valmiita julkaisuhetkellä.

3 OLEMASSA OLEVA AAPO-KOULUTUS

Helsingin Nuoret Kotkat on järjestänyt kaksi kertaa onnistuneen aatepoliittisen koulutuksen vuosien 2011–2014 aikana. Koulutuksen tarkoituksena on antaa valmiuksia toimia yhteiskunnassa sekä kannustaa nuoria osallistumaan yhteiskunnalliseen keskusteluun.

Koulutukseen valintaprosessi on ollut lyhyt mutta ytimekäs. Koulutuksen järjestävät henkilöt ovat kokoontuneet keskustelemaan siitä, ketkä vertaisohjaajakoulutuksen käyneistä henkilöistä soveltuisivat aatepoliittiseen koulutukseen. Lisäksi on pohdittu, onko muussa toiminnassa, esimerkiksi Eurooppa-leirillä, ollut mukana koulutukseen soveltuvia henkilöitä. Ryhmää valittaessa on pyritty huomioimaan sukupuolten välinen tasapaino, kuin myös se, etteivät minkään vuosikurssin vertaisohjaajat muodostaisi enemmistöä valittavassa ryhmässä. Se saattaisi saada muut tuntemaan itsensä ulkopuolisiksi, vaikka kaikki järjestömmme vertaisohjaajat tuntevatkin toisensa. Koulutus on suunnattu 15-17-vuotiaille nuorille.

Koulutus on järjestetty pääsääntöisesti Herttoniemenrannan nuorisotalolla, jota Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö ylläpitää. Koulutuspaikan valintaan olivat vaikuttaneet kulkuyhteydet, sekä käytännön järjestelyjen helppous. Koulutukseen kuuluu myös kaksi vierailua, joihin on kokoonnuttu vierailupaikkojen edustalla.

Vuonna 2011 alkanutta koulutusta ennen on järjestetty kaksi aapo-koulutusta. Vuonna 2003 alkaneessa koulutuksessa oli aatepolitiikan lisäksi tapahtumantuotantoa ja se järjestettiin viikonloppukurssityylisenä. Koulutus erosi nykyisestä koulutuksesta monessa mielessä. Koulutukseen valittiin yksi ”luottovertsu” (vertaisohjaaja), joka sai kutsua muut koulutettavat. Ryhmän rakenne ei vastannut kaikilta osilta toivottua. Koulutus kesti kaksi vuotta, jonka ajan ryhmä kokoontui kuukausittain. Ryhmän oli tarkoitus tuottaa lopputapahtuma, jota se ei kuitenkaan saanut aikaiseksi. Vaikka koulutuskokeilu oli epäonnistunut, oli siinä paljon hyvääkin, jota on voitu hyödyntää myöhemmissä koulutuksissa. Koulutus koettiin epäonnistuneeksi, koska koulutus ei koskaan saavuttanut loppuaan, vaan se vain keskeytyi.

Seuraava aatepoliittinen koulutus alkoi vuonna 2009. Koulutus oli ensimmäinen nykymuotoisista aapoista. Koulutus toimi kutsupohjalta ja siihen osallistui kahdeksan henkeä. Koulutuksen sisältö oli pitkälti sama kuin nykyisessä, mutta koulutusmenetelmät olivat erilaiset. Koulutuksessa ei vierailtu missään, eikä siinä käytetty ulkopuolisia luennoitsijoita. Koulutusryhmä kuitenkin hajosi kesken kou-

lutusta ja koulutus ei varsinaisesti päässyt koskaan maaliin. Koulutus kesti puoli vuotta ja siinä kokoonnuttiin kuukausittain.

3.1 Aikuistumisen jakso

Ensimmäinen koulutuskerta aloitetaan tutustumalla koulutusryhmään. Ryhmää ei varsinaisesti pyritä ryhmäytymään keskenään, koska koulutus tapahtuu iltaisin eikä ryhmän jäsenillä ole tarvetta tavata tämän asian tiimoilta koulutusten ulkopuolella. Vertaisohjaajakursseilla keskitytään osallistujien ryhmäytymiseen keskenään hyvin, koska he tapaavat myös muissa yhteyksissä, kuten leireillä. Tutustuminen on lähinnä pikainen kierros, jossa käydään viimeaikaiset kuulumiset, koska kaikki ryhmän jäsenet ja kouluttajat ovat keskenään ennestään tuttuja. Tutustumisen ja kuulumiskierrokseen käytetään aikaa noin 30 minuuttia.

Kuulumiskierroksen jälkeen jatketaan aiheesta *mitä olet suunnitellut tekeväsi aikuisena, ja koska aiot muuttaa omaan asuntoon*. Tähän keskusteluun liittyy merkittävältä osalta aihe *mitä mistäkin työstä tienaa*. Osa koulutettavista on valinnut jo koulutusalan, mille aikoo työllistyä, ja heillä on myös yleensä selvillä alan yleinen palkkataso sekä työllisyystilanne. Osalla ei ole vielä mikään käsitystä siitä, mille alalle aikoo työllistyä, mutta he ovat usein hakeutumassa jatko-opiskelemaan, tämä koskee varsinkin lukiokoulutuksen valinneita nuoria. Suurin osa nuorista suunnittelee muuttavansa alle 20-vuotiaana pois vanhempiensa luota, vaikka nykyinen yleinen taloustilanne onkin siirtänyt nuorten yleistä omilleen muuttoaikaa hivenen vanhemmaksi. Ammateista ja palkkauksesta keskusteluun käytetään aikaa noin 45 minuuttia.

Ensimmäisen koulutuksen viimeisenä aiheena on elämisen hinta. Koska lähes kaikki koulutettavat asuvat edelleen kotonaan, ei asumiskustannusten suuruudesta ole juuri kenelläkään tietoa. Koulutuksessa käydään läpi vuokran suuruuteen vaikuttavia tekijöitä, kuten asunnon sijainti, yksityisen ja voittoa tavoittelemattoman asuntotuotannon ero sekä asunnon kunto. Käymme myös läpi erilaisia yleishyödyllisiä asuntotuottajia kuten Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiö, Nuorisosäätiö ja Alkuasunnot. Käymme myös läpi näiden asukasvalintaperusteita. Keskustelemme summasta, jonka yksin elävä opiskelija käyt-

tää kuukaudessa ruokaan, ja paljonko rahaa kuluu muuhun elämiseen. Kerromme myös miten elämisen hintaan vaikuttaa se, että edellä mainittujen tahojen vuokriin sisältyy sähkö, vesi ja internetkulut. Käymme myös läpi, tietävätkö osallistujat paljonko heidän perheensä käyttää rahaa ruokaan kuukaudessa. Käymme keskustelua myös siitä, mitkä valinnat vaikuttavat paljon rahan kulumiseen. Lopuksi keskustelemme erilaisista säästämistavoista ja siitä, mikä on nuoren oma asenne säästämiseen. Elämisen hinta-osioon käytämme aikaa 30 minuuttia.

Lopuksi kerätään palautetta koulutuskerrasta ja käydään keskustelua siitä, vastasiko koulutus ennakkokäsityksiä. Palautteeseen ja keskusteluun käytetään aikaa noin 15 minuuttia. Kokonaisuudessa koulutuskerta kestää noin kaksi tuntia.

3.2 Yhteiskunnallinen vaikuttaja

Toinen koulutuskerta aloitetaan lyhyellä juttelulla siitä, onko edelliskerran aiheesta noussut jotain kysymyksiä, tai ovatko koulutettavat tehneet huomioita edelliskerran aiheesta. Aiheesta käydään pieni keskustelu ja samalla aihetta kerrataan jonkin verran. Keskusteluun ja kertaamiseen käytetään aikaa noin 15 minuuttia.

Toisessa koulutuksessa on mukana vieras, joka kertoo, miksi on kiinnostunut yhteisten asioiden hoidosta ja miten hän on päätenyt nykyiseen asemaansa. Vierailijaksi on pyritty löytämään henkilö, joka on tai on ollut mukana sekä Nuorten Kotkien, Demarinuorten että Sosialidemokraattisen Puolueen toiminnassa. Lisäksi on pyritty löytämään henkilö, joka on iältään alle kymmenen vuotta koulutettavia vanhempi, jolloin koulutettavat pystyvät paremmin samaistumaan vierailijaan. Vierailijaa valittaessa on huomioitu myös poliittisen aseman lisäksi järjestöllinen asema edellä mainituissa järjestöissä, koska yhteiskunnallista vaikuttamista tehdään paljon myös järjestöpuolella.

Vierailija aloittaa kertomalla, minkä takia on *valinnut sosiaalidemokratian omaksi aatteekseen ja miksi se tuntuu oikealta valinnalta*. Seuraavaksi vierailija ker-

too, kuinka on päätenyt nykyiseen asemaansa sosialidemokraattisisissa järjestöissä. Mitä kaikkea on tehnyt saavuttaakseen nykyisen asemansa? Miten hän on päätenyt Nuorten Kotkien kerhosta tai leiriltä lopulta mukaan poliittiseen järjestötoimintaa? Suoraa reittiä näiden asioiden välillä ei välttämättä ole, mutta välillisiä reittejä kuitenkin alustajat helposti löytävät omasta historiastaan. Pyrkimys on tuoda esille myös *järjestöjen organisaatioiden samankaltaisuudet*. Alustuksessa pyritään tuomaan esille väylät, joiden kautta pystyy vaikuttamaan itseään kiinnostaviin asioihin. Tähän osioon käytetään aikaa noin 30 minuuttia.

Tilaisuutta jatketaan osiolla, joka käsittelee *lautakuntatyöskentelyä*. Lautakuntatyöskentelystä nostetaan esiin ryhmätoiminnan merkitys käyttäen esimerkkejä. Hyvinä esimerkkeinä ovat tilanteet, joissa lautakunnan jäsen esittää jotain, mutta esitys raukeaa, sillä kukaan ei muista kannattaa esitystä. Vierailija tuo myös esille sen, mistä asioista lautakunta päättää. Eri lautakuntien erot myös pyritään tuomaan esille: kuinka osa lautakunnista kokoontuu viikoittain ja osa vain muutamana kerrana vuodessa. Osiossa nostetaan esiin myös miten lautakuntien jäsenet valitaan Helsingin Sosialidemokraateista, kuin myös miten paikat lautakuntiin jaetaan Helsingin kaupungissa. Lautakunnat ja työskentely niissä -osioon käytetään aikaa 45 minuuttia.

Seuraavana osiona on *yleinen vaikuttamisosio*, jossa vierailija kertoo myös muita reittejä vaikuttamiseen poliittisten puolueiden lisäksi. Vierailija kertoo omasta kansalaisjärjestöurastaan ja kuinka on pystynyt vaikuttamaan sitä kautta kansalaisjärjestöissä. Vierailija kertoo lopuksi asioista, joihin uskoo vaikuttaneensa eniten. Lisäksi hän kertoo, millä päätöksistä, jota on ollut tekemässä, hän uskoo olevan suurimman vaikutuksen koulutettaville tulevaisuudessa. Yleiseen vaikuttamiseen käytetään aikaa 30 minuuttia.

Ennen lopetusta vierailija poistuu, koska nuoret koulutettavat osallistuvat luontevammin palautteen antamiseen, kun paikalla ei ole heille vieraita henkilöitä. Vierailijan poistuttua käydään palaute- ja keskusteluosuus. Keskustelussa osallistujat voivat myös esittää kysymyksiä muistakin heitä kiinnostavista asioista, kuten tulevista leireistä ja muista koulutuksista. Palautteeseen ja keskusteluun käytetään aikaa 15 minuuttia. Kokonaisuudessa koulutuskerta kestää kaksi tuntia.

Palautteen kuultuaan käyvät kouluttajat ja vierailija vielä palautekeskustelun keskenään, jotta myös vierailija hyötyy vierailustaan.

3.3 Ammattiliittovierailu

Kolmannella koulutuskerralla *vieraillaan ammattiliitossa tai ammatillisessa keskusjärjestössä*. Vierailun isännäksi tai emännäksi pyritään saamaan ammattiliiton tai ammatillisen keskusjärjestön nuorisosihteeri, jolla mielellään on omaa taustaa Nuorissa Kotkissa. Vierailun alussa alustaja tutustuu koulutusryhmään, jonka jälkeen hän aloittaa oman osionsa. Kouluttajalle on esitetty toivomus, että tilaisuus olisi mahdollisimman keskusteleva.

Varsinaisen alustuksen alkajaiseksi kerrotaan ammatillisen järjestäytymisen tärkeydestä: miten *järjestäytymisaste* vaikuttaa työntekijöiden palkkaan ja työturvallisuuteen, sekä työoloihin. Miten järjestäytymisaste vaihtelee eri aloilla, sekä eri maissa. Samalla käydään läpi Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK:hon kuuluvien liittojen jäsenmäärät, sekä muiden keskusjärjestöjen jäsenmäärät. Ammattiliittojen ja vasemmistopuolueiden yhteisistä saavutuksista käydään läpi tärkeimmät, kuten kahdeksan tunnin työpäivä, työehtojärjestelmän, vuosiloma, luottamusmiesjärjestelmän, lapsilisä, viisipäiväinen työviikko, opintovapaalaki, tasa-arvolaki ja eläkejärjestelmän luominen. (Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK, 2013).

Keskusjärjestöjen erot ovat myös merkittävä osuus ammattiliittovierailun antia. Vertailukohtana ovat työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen erot, kuin myös työntekijäjärjestöjen väliset keskinäiset erot. Eroja on työntekijäjärjestöjen välillä muun muassa palkankorotuspolitiikassa, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ja Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ajavat euromääräisiä korotuksia, kun taas Akava ajaa prosentuaalisia korotuksia (Akava, a). Myös eläkepolitiikassa on merkittävä ero työntekijäjärjestöjen välillä, kun SAK ja STTK tahtovat koko työhistorian vaikuttavan eläkkeisiin merkittävästi, toivoo Akava puolestaan, että työuran viimeiset vuodet painottaisivat eläkkeen suuruutta (Akava, b, SAK).

Ammattiliittojen toiminta myös muualla päin maailmaa herättää keskustelua. Koska ensimmäisessä osassa olemme käyneet läpi maiden ammattijärjestöjen järjestäytymisasteita, keskustelemme tällä kertaa siitä mistä erot johtuvat. Esimerkiksi Ranskassa on yksi Euroopan matalimmista järjestäytymisasteista, mutta toisaalta yksi Euroopan korkeimmista työehtosopimusten sitovuudesta. (Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK, 2013.) Tähän syy on erilaisessa järjestäytymistavassa, koska Ranskassa vain luottamusmiehet kuuluvat ammattiliittoihin. Vanhoissa itäblokinmaissa kuten Virossa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Slovakiassa ja Unkarissa on hyvin matala järjestäytymisaste ja työehtosopimusten kattavuus (Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK, 2013). Tähän syy löytyy neuvostovallan aikaisista ammattiliittojen toimintatarkoituksista, joka ei vastannut lainkaan länsimaista ammattiyhdistyskäsitystä.

Pohjoismaisista ammattiyhdistysliikkeistä keskusteltaessa käymme läpi sosialidemokraattisten puolueiden ja ammattiliittojen yhteistä historiaa. Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa järjestäytyessään LO-laiseen ammattiliittoon liittyy automaattisesti paikalliseen sosialidemokraattiseen puolueeseen. LO vastaa samaa kuin Suomessa SAK, eli suorittavaa työtä tekevien ammatillinen keskusjärjestöä. Tästä syystä näiden maiden sosialidemokraattisilla puolueilla on vieläkin merkittävästi enemmän varallisuutta kuin Suomessa.

Tilaisuuden lopuksi kerrotaan, miten SAK-laisten ammattiliittojen hallinnon poliittinen jakautuma on kehittynyt viimeisen vuosisadan aikana ja miten sosialidemokraattien puoluehajaannus näkyi ammattiliittojen toiminnassa. Poliittisesta jakautumista käsittelevässä osiossa otetaan esille myös ammattiliitoissa perinteisesti toimineiden puolueiden rinnalle nousseet uudet poliittiset ryhmät. Perinteisesti ammattiliittojen päätöksentekuelimiä ovat hallinneet Vasemmistoliitto ja Suomen Sosialidemokraattinen Puolue.

Ammattiliittovierailuun käytetään aikaa kaksi tuntia.

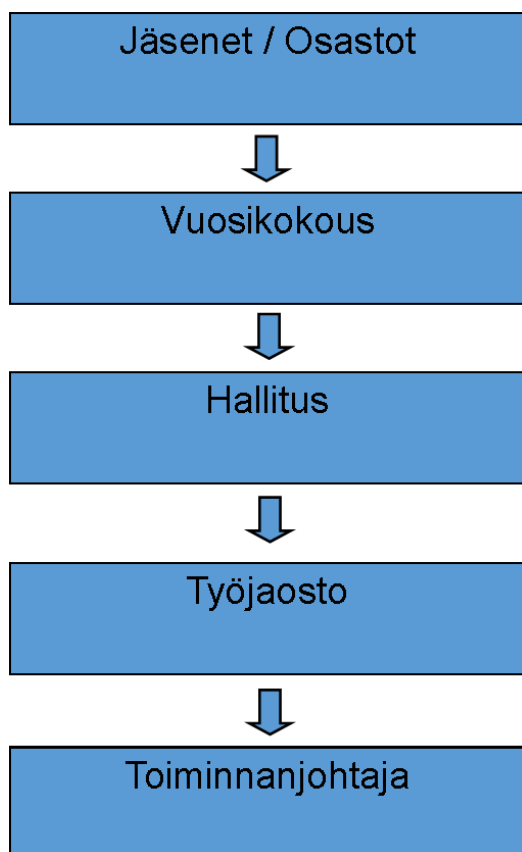
3.4 Päätöksentekorakenne

Neljäs koulutuskerta aloitetaan keskustelemalla kahdesta edellisestä koulutuskerrasta kertaamalla niiden aiheita sekä miettimällä, mitä vuoden aikana on tapahtunut politiikan maailmassa, kuin myös osallistujien omissa elämäntilanteissa. Kertaamiseen ja keskusteluun käytetään aikaa 20 minuuttia.

Neljännän koulutuskerran varsinaisena aiheena ovat *päätöksentekorakenteet*. Aloitamme kertomalla Nuorten Kotkien päätöksentekorakenteet sekä piiri- että liittotasolla. Osa osallistujista saattaa olla myös itse osallistunut johonkin piirin päätöksentekoasteeseen. Piirijärjestön järjestörakennetta käydään kaavion (ks. kaavio 1), jossa on kuva piirin rakenteesta. Osallistujille kerrotaan, miten he voivat osastojen kautta vaikuttaa niin osasto-, piiri- kuin liittotasolla. Osastoja käsitellessä käydään läpi osastojen erilaiset toimintamuodot sekä erilaiset hallintomuodot. Osa osastoista on itsenäisiä yhdistyksiä ja osa osastoista toimii Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen puolueosastojen alaisuudessa. Vuosikokouksesta käymme läpi kokouksessa käsiteltävät sääntömääräiset asiat, sekä kotkapiirin yleiset käytännöt, joihin kuuluu muun muassa eri järjestöjen esittämät tervehdykset. Tyypillisiä tervehdyksen esittäjiä ovat Helsingin Sosialidemokraatit ja Nuorten Kotkain Keskusliitto.

Hallitusta, työjaostoa ja toiminnanjohtajaa käsitellään yhtenä kokonaisuutena. Helsingin Kotkapiirin hallinto-ohjesääntö määrittää tarkasti mitkä asiat kuuluvat kenenkin päätäntävaltaan. Toiminnanjohtaja vastaa käytännön asioiden hoitamisesta, kun hallitus vastaa suurten linjojen vetämisestä. Työjaoston vastuulla on henkilöstöasiat ja suuret taloudelliset päätökset. Piirijärjestön organisaation läpikäymiseen käytetään aikaa 20 minuuttia.

Kaavio 1

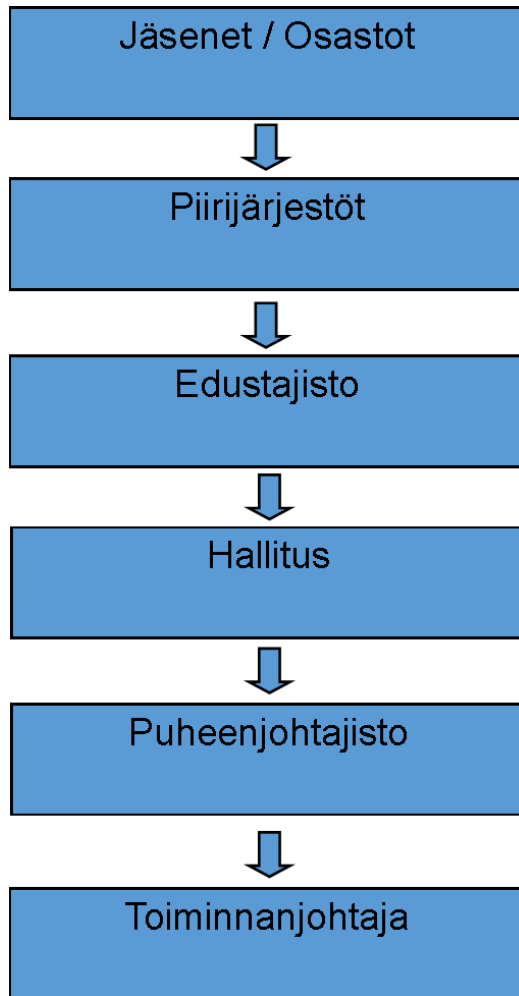
Liiton organisaatio käydään läpi samanlaisella kaaviolla (ks. kaavio 2) kuin piirinkin. Jäseniä ja osastoja ei kerrata, koska ne on käyty edellisessä osassa lävitse. Piirijärjestöitä käsitellessä keskitytään piirien välisiin eroihin ja miten muut piirit eroavat Helsingin piiristä, myös piirien yhtäläisyydet käydään läpi. Kotkaliittoon kuuluu 14 piirijärjestöä. Neljä niistä on suurta piirijärjestöä (Helsinki, Pirkanmaa, Uusimaa ja Varsinais-Suomi), viisi keskikokoista piirijärjestöä (Keski-Suomi, Kymi, Oulu, Pohjois-Karjala ja Savo) ja viisi pientä piirijärjestöä (Häme, Lappi, Pohjanmaa, Satakunta ja Svenska Örndistriktet).

Edustajisto kokoontuu pääsääntöisesti kaksi kertaa vuodessa. Käymme läpi kummankin kokouksen asialistan pääkohdat. Käymme läpi myös miten piirijärjestöjen paikkamäärät määräytyvät edustajistoon, paikkamäärä määräytyy Kotkaliitossa maksetun jäsenmaksun mukaan. Keskustelemme myös hallituksen valintaprosessista, sekä edustajiston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnasta ja tehtävistä.

Kotkaliiton hallitusta, puheenjohtajistoa ja toiminnanjohtajaa käydään läpi yhtä aikaa. Liiton hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, sekä 12 varsinaista jäsentä ja kaksi varajäsentä. Liittohallitus kokoontuu noin kahdeksan kertaa vuodessa. Liittohallituksen tehtäviä ovat muun muassa liiton talouden valvonta, toimintasuunnitelman sekä talousarvion valmistelu, toiminnanjohtajan palkkaaminen sekä liiton edustaminen ja piirijärjestöjen valvonta.

Puheenjohtajisto muodostuu hallituksen puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta sekä edustajiston puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, myös toiminnanjohtaja kuuluu puheenjohtajistoon. Puheenjohtajisto valmistelee asiat liittohallitukselle sekä hoitaa liiton henkilöstöasioita. Puheenjohtajistolla on muutenkin aktiivinen rooli Kotkaliitossa. Toiminnanjohtaja toimii esittelijänä puheenjohtajistossa. Hän toimii myös muiden työntekijöiden esimiehenä. Taluspäällikkö toimii toiminnanjohtajan sijaisena. Nuorten Kotkien Keskusliiton toimistolla työskentelee vakinaisesti kolme työntekijää ja määräaikaissä projekteissa työskentelee myös kolme työntekijää, joista yksi on EVS-harjoittelija (eurooppalainen vapaaehtoispalvelu). Kotkaliiton organisaation läpikäymiseen käytetään aikaa 20 minuuttia.

Kaavio 2

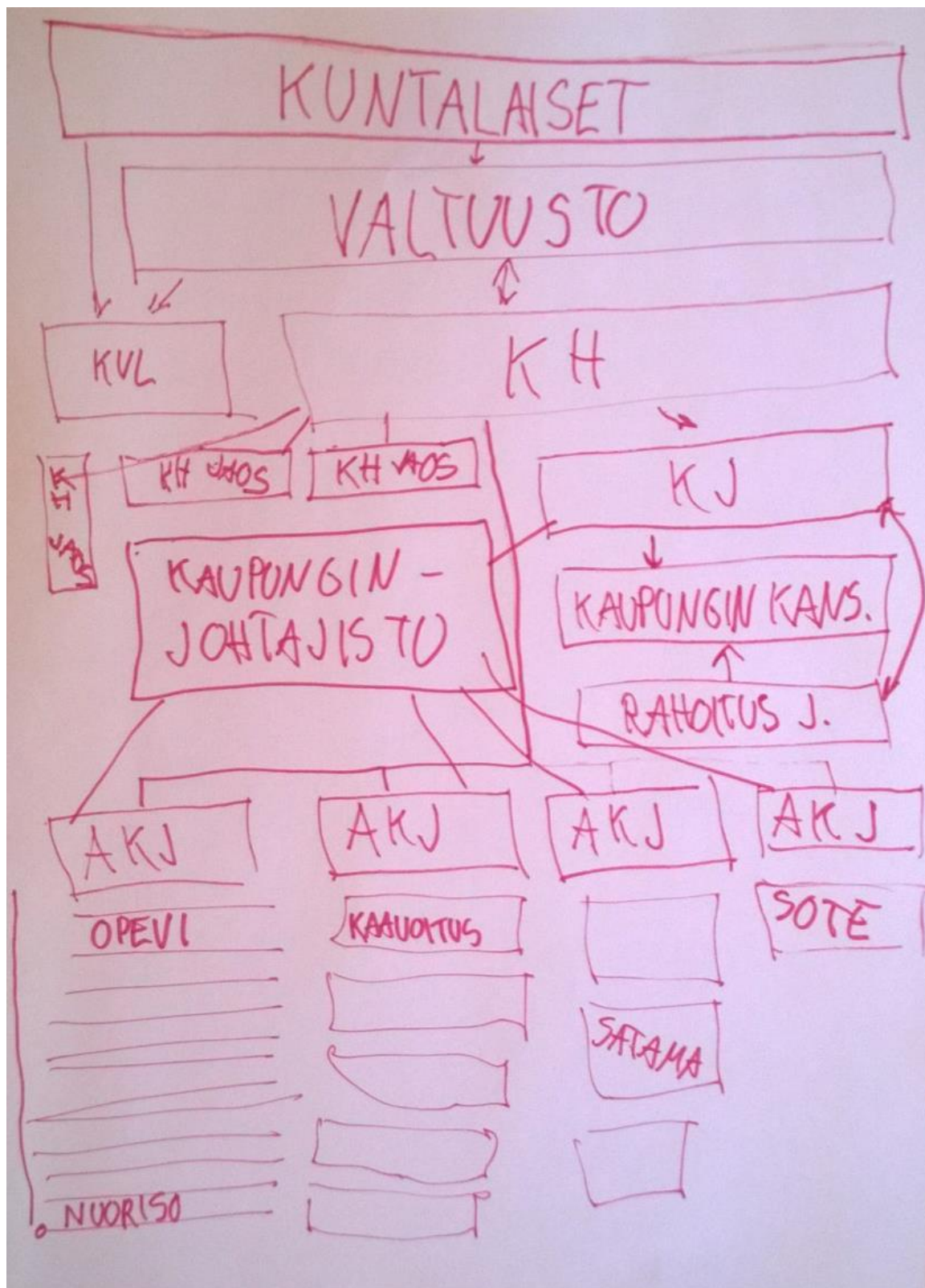
Neljännän koulutuksen viimeisenä osiona käydään läpi Helsingin kaupungin organisaatorakenne ja kuinka yksittäiset päätökset käyvät päätöksentekorakenteen läpi. Organisaatiota ei käsitellä virallisen organisaatiokaavion kautta, vaan poliittisen organisaatiokaavion (ks. kuva 1) kautta, joka antaa koulutuksen kannalta paremman kuvan päätöksenteon monivaiheisuudesta ja virkamiesten valmisteluun liittyvästä vallasta.

Helsingin kaupunki kuvataan niin, että asukkaat/äänestäjät ovat ylimpänä ja virastot ovat alimpana. Virastojen organisaatiokaaviota ei koulutuksessa käydä läpi varsinaisesti, siitä nostetaan esille ainoastaan esittelevät virkamiehet, eli virastopäällikkö- ja osastopäällikkötaso. Asukkaiden alapuolella on kaupunginvaltuusto, jonka alla on kaupunginhallitus ja sen jaostot, jotka käyttävät merkittävää valtaa Helsingissä. Kaupunginhallituksen rinnalla on itsenäisenä toimieli-

menä keskusvaalilautakunta, jonka valintaa säätelee vaalilaki hyvin tarkasti, eikä se varsinaisesti toimi valtuuston alapuolella.

Kaupunginhallituksen alla toimii kaupunginjohtaja kuten myös apulaiskaupunginjohtajat, näistä henkilöistä muodostuu myös kaupunginjohtajisto, joka käsittelee kaikki kaupunginhallitukseen menevät asiat. Apulaiskaupunginjohtajien suorassa alisuudessa toimivat virastot. Eri apulaiskaupunginjohtajilla on eri määrä virastoja johdettavana, myös virastojen suuruudessa on valtavia eroja. Apulaiskaupunginjohtajien alla työskentelevät myös kaupunginsihteerit, jotka ikään kuin valvovat virastoja.

Apulaiskaupunginjohtajien alla olevista virastoista keskitymme Nuorisosiainkeskukseen, koska se on järjestömme merkittävin rahoittaja ja tärkeä yhteistyökumppani. Nuorisotoimea käsiteltäessä nostamme esille esittelijöiden vallan virastotasolla. Esimerkkinä käytämme edellisen virastopäällikkö Lasse Siurolan Nuorten Helsinki yhdistyksille kertoman faktan, kun Helsinkiin luotiin Ruuti-järjestelmää. Siurolan sanat kuuluivat: ”Mikäli minä en esittele nuorisolautakunnalle päätöksentekojärjestelmää, se ei voi siitä päättää”. Tällä hän tarkoitti sitä, ettei lautakunta voi päättää asioista ilman esittelyä. Helsingin kaupungin organisaatioon käytetään aikaa 30 minuuttia.

Kuva 1.

Neljäs koulutuskerta kestää kaikkiaan tunti 40 minuuttia.

3.5 Valtuustovierailu

Viidennellä kerralla on vuorossa valtuustovierailu. Vierailua suunniteltaessa on otettava huomioon valtuustonkokouksen tuleva esityslistan sisältö, koska vierailun tarkoitus on myös tavata sosialidemokraattisen valtuustoryhmän edustajia. Onneksi kaupunginvaltuuston kokousten käsittelyyn tulevat asiat ovat hyvissä ajoin tiedossa.

Valtuuston kokousta seurataan lehtereiltä 30 minuutin ajan. Ennen kuin varsinaisen kokous alkaa, käymme läpi valtuuston toimintatapoja: miten istumapaikat määräytyvät, miten ryhmät ovat järjestäytyneet, onko valtuustossa jonkun koulutuksessa olevan sukulainen tai muu tuttu, sekä puhutaan yleistä valtuuston työskentelystä.

Kokouksen seuraamisen jälkeen siirrytään sosialidemokraattisen valtuustoryhmän ryhmähuoneeseen, jossa tavataan valtuustoryhmän johtoa, sekä mikäli mahdollista Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön puheenjohtaja. Valtuutetut kertovat omasta luottamustoimestaan sekä siitä, miten he kokevat pystyvänsä vaikuttamaan Helsingin asioihin. Valtuutetut kertovat myös sosialidemokraattisen valtuustoryhmän merkittävimmistä meneillään olevista hankkeista ja miten ne vaikuttavat kansalaisten arkeen. Mikäli joku läsnä olevista valtuutetuista on toiminut nuorena Nuorissa Kotkissa, keskustellaan aiheesta miksi hän kiinnostui politiikasta. Tähän osioon käytetään aikaa 30 minuuttia.

Valtuutettujen kanssa käydään myös keskustelua siitä, mihin nuoret haluaisivat vaikuttaa Helsingin kaupungissa. Nuoret nostavat yleensä esille suuria sekä myös pieniä epäkohtia. Valtuutetut neuvovat nuoria siinä, miten heidän tulisi toimia, jotta nuorten huomaamat pienet epäkohdat korjaantuisivat. Suuret epäkohdat ovat yleensä niin suuria, etteivät edes yksittäiset valtuutetut mahda epäkohdille mitään. Valtuutetut ovat kuitenkin tehneet käymiemme vierailujen seurauksena valtuustoaloitteen. Viimeiseen osioon käytetään aikaa 30 minuuttia. Kokonaisuudessa valtuustovierailu kestää tunti 30 minuuttia.

3.6 Kertaus

Viimeinen koulutuskerta on hivenen erilainen, koska silloin ei opita uutta, vaan kerrataan vanhaa. Viimeisen kerran kunniaksi tilaisuus järjestetään ravintolassa, näin halutaan palkita koulutettavia hivenen. Tilaisuuden aluksi syödään, jonka lomassa kerrataan koulutuskertojen sisältö ja keskustellaan mitä mikäkin koulutus osuus sisälsi. Keskustelussa pyritään nostamaan esille se, miten nuoret ovat huomioineet koulutuksessa läpikäytyjä asioita. Kertaus käydään muistelemalla jokainen koulutusosio erikseen. Pyrkimys on, että nuoret kertovat koulutuksen koko sisällön ja kouluttajat muistuttavat vain asioista, joita nuoret eivät nosta itse esille.

Kertauksen jälkeen keskustellaan siitä, miten nuorten oma elämä on muuttunut puolentoista vuoden aikana. Esillä on myös kysymys siitä, miten nuorten omat tavoitteet ovat muuttuneet koulutuksen aikana. Osa nuorista on saattanut tehdä tärkeitä valintoja oman elämänsä kannalta koulutuksen aikana esimerkiksi haikautumalla ammatilliseen koulutukseen.

Tilaisuuden lopuksi otetaan vastaan palautetta koko koulutuksesta, jota voi antaa joko suullisesti tai kirjallisesti. Kokonaisuudessa viimeinen koulutuskerta kestää kaksi tuntia.

3.7 Koulutuksen kustannukset ja hinta osallistujille

Nuoret Kotkat Piirijärjestö ei peri koulutuksesta maksua osallistujilta, koska kokee aatteellisen koulutuksen yhdeksi ydintehtävistään.

Koulutuksen kustannukset jakautuvat kahteen luokkaan: henkilöstökulut ja koulutuksen ruoka- ja kahvitarjoilujen kulut. Henkilöstökuluja muodostuu ainoastaan vakinaiseen henkilökuntaan kuuluvan kouluttajan palkka- ja työnsivukuluista. Työntekijä käyttää työaikaansa noin 40 tuntia yhden koulutuksen toteuttamiseen sekä järjestelyihin. Muut kouluttajat osallistuvat vapaaehtois pohjalta. Ruoka- ja kahvitarjoilukuluja tulee koko koulutuksen aikana yhteensä noin 300 euroa.

Koulutuksen suunnitteluun ja toteutukseen 2010-luvulla on saatu tukea Kansan Sivistys Rahastosta.

4 VALTAKUNNALLISESTI SOVELTUVA KOULUTUS

Nuoret Kotkat valtakunnalliselle aatepoliittiselle koulutukselle on muodostunut halu, koska liiton johto on nähnyt Helsingin piirin järjestämän koulutuksen tuottavan nuoria aktiivisia toimijoita piirijärjestöön. Liiton puheenjohtaja on esittänyt toiveen, että vastaavaa koulutusta voitaisiin järjestää muuallakin Suomessa. Piirijärjestötason koulutus olisi kuitenkin suurelle osalle piireistä liian raskas, joten päädyin valtakunnalliseen koulutukseen.

Valtakunnalliseksi koulutusmalliksi ehdotan viikonloppukoulutusta. Koulutus muodostuu kolmesta viikonlopusta. Ensimmäinen viikonloppu olisi lauantai-sunnuntai ja kaksi seuraavaa kertaa olisi perjantai-lauantai. Tähän perusteena on koulutusten sisältö. Vierailuja julkishallinnon tiloihin on vaikea järjestää viikonloppuisin. Koulutusryhmä ei voi olla liian suuri. 20 henkeä on mielestäni suurin mahdollinen koulutusryhmän koko. Koulutus vaatii vähintään kaksi kouluttajaa.

Koulutuksen vetäjiksi soveltuvat henkilöt, jotka ovat toimineet useissa sosialidemokraattisissa järjestöissä, vähintään SDP:ssä ja Nuorissa Kotkissa, mutta mieluiten myös Sosialidemokraattisissa Nuorissa ja Sosialidemokraattisissa Opiskelijoissa. Ei ole haitaksi myöskään se, että on toiminut muissa sosialidemokraattisissa järjestöissä, Sosialidemokraattisissa Naisissa, Työväen Sivistysliitossa, Wanhoissa Tovereissa tai Eläkkeensaajien Keskusliitossa.

4.1 Koulutuksen ennakkovalmistelut

Koulutusta suunnitellessa on hyvä ottaa huomioon koulutuspaikka. Kaikki kolme koulutuskertaa voivat olla eri paikoissa. Ensimmäinen koulutus on riippumaton paikasta, koska siinä ei ole vierailua. Ensimmäinen koulutus olisi hyvä olla kursikeskuksessa, esimerkiksi Nuorten Kotkien omassa leirikeskuksesta Kankaan-

torpalla Urjalassa. Kaksi seuraavaa kertaa ovat enemmän paikasta riippuvia. Toinen koulutuskerta voisi olla esimerkiksi Tampereella tai Helsingissä. Kolmannen koulutuskerran tulee olla Helsingissä, koska sen vierailupaikat sijaitsevat siellä.

Ryhmän valintatapana paras mahdollinen malli on, että piirit lähettävät kaksi nuorta kerrallaan kurssille, mutta mikäli tämä ei onnistu, voi koulutukseen valitseminen tapahtua ilmoittautumispohjalta.

4.2 Nuoret Kotkat järjestönä ja toimintamahdollisuudet siinä

Ensimmäinen koulutuskerta aloitetaan ryhmään tutustumisella. Esittelyn aikana on tärkeää, että jokaisesta osallistujasta selviää nimi, asuinpaikka, missä opiskelee tai mitä tekee sekä minkä takia on osallistumassa koulutukseen. Myös kouluttajat esittelevät itsensä sekä kertovat oman taustansa. Ennen ensimmäistä koulutusosiota käydään läpi koko koulutuksen rakenne ja sisältö otsikkotasolla. Koulutuksen rakenne sama kuin Helsingin piirin koulutuksessa, joka on kuvattu osiossa 3.1. Ryhmän tutustumiseen ja ryhmäytymiseen käytetään aikaa kaksi tuntia.

Ensimmäisen koulutuskerran varsinainen koulutus aloitetaan aikuistumisen jaksolla; mikäli koulutettavia on yli 10, ryhmä jaetaan kahtia. Ensimmäisen illan koulutettavat ja kouluttajat viettävät yhdessä tutustuen paremmin toisiinsa, koska koulutus vietetään leirikeskuksessa tai muussa kohteessa, mistä osallistujat eivät pääse pois. Keskustelussa pyritään nostamaan se, miksi kukin on hakeutunut koulutukseen ja mitä he odottavat koulutukselta. Kaikkien osallistujien tulee osallistua iltaohjelmaan, jotta ryhmä ryhmäytyy hyvin.

Ensimmäisen koulutuskerran toinen päivä aloitetaan kertaamalla edellisen päivän koulutusosion sisältöä, jonka jälkeen päästään päivän ensimmäiseen aiheeseen. Ensimmäisenä aiheena käsitellään suomalaisen yhteiskunnan perusrakenteita ja poliittisen kentän eroja, kuten oikeiston ja vasemmiston eroja sekä myös liberaalien ja konservatiivien eroja. Rakenne käydään läpi hyvin pääpiirteisesti, koska myöhemmissä osioissa syvennämme tietoa rakenteista.

Ensimmäisen koulutuskerta päätetään vierailijaan. Vierailijan tarkoitus on kuvata nuoren vaikuttajan kertomus siitä, kuinka hän on päässyt nykyiseen asemaansa. Vierailu vastaa Helsingin piirin koulutusta, josta kuvaus osiossa 3.2.

Viimeinen osio kestää kaksi tuntia. Toinen koulutuspäivä lopetetaan klo 14.00.

4.3 Työelämä ja kunnallishallinto

Koulutuksen toinen osio aloitetaan vierailemalla joko ammattiliitossa tai ammatillisesta keskusjärjestössä. Suosittelemme vierailukohteeksi liittoa tai keskusjärjestöä, jossa on nuorisosihteeri tai jonka puheenjohtaja on sitoutunut tämän kaltaiseen koulutukseen. Koulutus voidaan järjestää myös aluetoimistolla. Koulutuksen sisältö on sama kuin Helsingin piirin koulutuksessa luvussa 3.3.

Toinen koulutuspäivä aloitetaan kertaamalla ensimmäisen koulutuksen sisältö, sekä keskustelemalla edellisen päivän vierailukohteesta. Päivän varsinaisena sisältönä käydään kunnallinen ja maakunnallinen hallintomalli läpi. Koulutuksessa keskitytään suurten paikkakuntien hallintomallin läpikäyntiin. Tampereen tilaajatuottajamallia vertaillaan muiden suurten kaupunkien malleihin. Samalla keskustellaan siitä, kuinka lautakunnat eroavat toisistaan ympäri maata.

Lounaan jälkeinen aika käytetään maakunta- ja sairaanhoitopiirien hallinnon läpikäymiseen. Lopuksi kerrataan päivän sisältö ja kerrotaan seuraavan kerran sisällöstä. Koulutus loppuu klo 14.00.

4.4 Puolueen kautta vaikuttaminen

Kolmas koulutuskerta on viikonloppuna perjantaista lauantaihin. Koulutus aloitetaan vierailemalla eduskunnassa. Eduskuntavierailu pyritään aloittamaan viimeistään klo 16.00, mahdollisuuksien mukaan jo klo 15.00. Näin päästään tutustumaan myös muihin kansanedustajiin kuin häneen, jonka vieraana ollaan.

Eduskuntavierailun aikana pyritään tutustumaan rakennukseen ja sen historiaan. Tähän käytetään aikaa noin 30 minuuttia.

Tämän jälkeen kokoonnutaan sosialidemokraattisen eduskuntaryhmän ryhmähuoneeseen. Ryhmähuoneessa tavataan vähintään yhtä kansanedustajaa. Mahdollisuuksien mukaan pyritään järjestämään paikalle useampia kansanedustajia, varsinkin kansanedustajia, jotka omaavat taustaa Nuorista Kotkista. Kansanedustajan tai kansanedustajien kanssa pyritään saamaan keskustelevalta tilaisuus kansanedustajien työstä sekä vaikuttamisesta. Keskustelussa pyritään nostamaan esille myös se, miten kansanedustajat näkevät vaikuttamismahdollisuudet Nuorten Kotkien kautta.

Eduskunnan jälkeen siirrytään vierailemaan Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen puolue toimistolla. Puoluetta ja sen toimintaa yritetään saada esittelemään joko puoluesihteerin tai järjestöpäällikkö. Olisi suotavaa, että myös Sosialidemokraattiset Nuoret ja Sosialidemokraattiset Opiskelijat pystyisivät lähettämään edustajan tilaisuuteen. Puoluetta käsiteltäessä aloitetaan sisältö historialta ja sen jälkeen siirrytään puolueen saavutuksiin.

Sosialidemokraattien lineaarinen edistyskertomus on ollut reformistinen. Siinä on vaadittu muuttamaan Suomi paremmaksi parlamenttisten uudistusten kautta. Ensimmäiseksi sosialidemokraatit tavoittelivat valtiollista demokratiaa. Sosialidemokraatit saivat tavoitteensa läpi 1907 eduskuntauudistuksessa. Seuraavana vuorossa oli sosiaalinen ja sivistyksen demokratia. Nämä reformit toteutuivat 1960- ja 1970-luvuilla. 1970-luvun jälkeen sosialidemokraatit ovat keskittyneet ajamaan taloudellista demokratiaa. (Mickelsson 2012, 103.)

Suomen Sosialidemokraattisella Puolueella on ollut neljä periaateohjelmaa. 1903 hyväksytty Forssan ohjelma, sekä 1952, 1987 ja 1999 hyväksytyt periaateohjelmat. (Suomen Sosialidemokraattinen Puolue.)

Suomen Sosialidemokraattisen puolueen jäsenmäärä on laskenut viimeisen 30 vuoden aikana yli puolella. Sama kehitys näkyy kaikissa vanhoissa puolueissa. Yli 60-vuotiaiden jäsenten suhteellinen määrä on vanhoissa puolueissa hyvin

suuri. (Borg, 2013, 27 – 30.) Myös Nuorten Kotkien jäsenmäärä on laskenut puolueen kanssa.

Vuoden 2015 eduskuntavaaleissa Suomen Sosialidemokraattinen Puolue sai kaikkien aikojen huonoimman vaalituloksensa. Eduskuntaan valittiin 34 sosialidemokraattista kansanedustajaa. Vaikka tulos oli huono, oli tuloksessa yksi hyvä asia. Valittujen edustajien joukossa oli nimittäin paljon nuoria henkilöitä. Vaalitulos vaati kuitenkin paljon analyysiä, sekä aiheutti muutoksia puolueen toimintatavoissa ja ideologian teroittamista.

Suomen Sosialidemokraattinen Puolue päätti vuoden 2015 eduskunta vaalien jälkeen muuttaa myös toimintatapojaan, sekä vähentää merkittävästi puolue-toimiston henkilökuntaa. Samalla se myi myös puolue-toimistonsa, jonka seurauksena useita sisarjärjestöjä jäi ilman toimitilaa. Nuoret Kotkat eivät joutuneet kuitenkaan ilman toimistoa, koska he omistavat omat toimitilansa. Kaikki sisarjärjestöt joutuvat kuitenkin miettimään, seuraavatko he puolueen mallia ja keskittävätkö hekin resursseja valtakunnantasolta piiritasolle, vai toimivatko he vastakkaisella tavalla.

Koulutuksen viimeinen päivä vietetään Nuorten Kotkien Keskusliiton toimistolla, jossa aamupäivä käytetään Nuorten Kotkien vaikutustyön esittelemiseen sekä koulutusryhmän nimissä tehtävän julkilausuman valmistelemiseen.

Ruokailun jälkeen koulutusta jatketaan viimeisellä osiolla. Osiossa kerrataan kaikki aiemmat koulutuskerrat ja käydään läpi jokaisen koulutusosion pääpainopisteet. Samalla, kun kerrataan koulutusosioita, kysytään jokaisen osion lopussa, miten ryhmä olisi kehittänyt kyseistä osiota ja mistä he olisivat halunneet saada enemmän tietoja.

4.5 Koulutuksen kustannukset

Valtakunnallisen koulutuksen kustannukset ovat merkittävästi suuremmat kuin alueellisen koulutuksen kustannukset. Koulutuksen tärkeimmät kuluerät ovat

majoituskulut, matkakulut, ruokailukustannukset sekä palkatun henkilöstön palkkakulut. Kustannusarvio ei sisällä ohjaajan palkkakustannuksia, eikä päivärahoja, koska koulutussuunnitelma lähtee siitä, että pääkouluttaja tai kouluttajat ovat joko töissä Kotkaliitossa tai tulevat vapaaehtoisina. Kustannusten arvioisin olevan noin 400 euroa per osallistuja. Liiton talous edellyttää omarahoitusta, jonka takia koulutuksesta tullaan todennäköisesti perimään osallistumismaksu, jonka arvioisin olevan noin 150 euroa per osallistuja. Lähettävä piirijärjestö voi huolehtia osallistumismaksusta.

On olemassa keinoja, joilla kustannuksia voidaan pienentää, mutta koulutuksen sisältö kärsii, jos esimerkiksi kaikki koulutuskerrat viedään leirikeskukseen.

5 ARVIO KOULUTUKSISTA

Arviointi perustuu neljään haastatteluun: kuuden hengen ryhmähaastatteluun, johon osallistui kahteen edelliseen koulutukseen osallistuneita nuoria; kahteen erilliseen haastatteluun, joihin osallistui jokaisessa koulutuksessa mukana ollut kouluttaja sekä Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön toiminnanjohtajan haastatteluun. Haastattelut on nauhoitettu. Haastattelujen tarkoituksena selvittää niin koulutuksen järjestävän tahon mielipide koulutukseen, syyt koulutuksen järjestämiselle sekä saada palautetta osallistujilta koulutuksesta. Osallistujilta on kerätty palautetta jo aikaisemminkin, mutta pyrin haastattelulla hakemaan uutta näkemystä mielipiteeseen, joka on voinut muuttua vuodessa tai kahdessa. Haastatteluissa arvioitiin sekä koulutuksen rakennetta että koulutuksen sisältöä. Osallistujat haastatteluun valikoituivat sillä perusteella, ketkä koulutettavista olivat osallistuneet kaikkiin koulutusosioihin. Neljä haastatteluista oli ensimmäisestä koulutuksesta ja kaksi toisesta koulutuksesta. Yksi toiseen koulutukseen osallistuja, joka oli kutsuttu haastatteluun, ei pystynyt osallistumaan siihen aikatauluesteen takia.

5.1 Olemassa olevan koulutuksen arviointi

Koulutukseen osallistujat kokivat koulutuksen rakenteen pääpiirteissään hyvä-
nä. Koulutukseen toivottiin kuitenkin lisää kestoja ja useampia koulutuskertoja.
Koulutuksen toivottiin kestävän kaksi vuotta ja koulutuskertoja toivottiin olevan
kymmenen kappaletta. Koulutuksen järjestäjät tahtoivat lisätä koulutuskertoja
yhdellä, koska kokivat aatteen käsittelyn jäävän liian vähälle nykyisessä koulu-
tuksessa. Tätä varten koulutuksen järjestäjät tahtoivat lisätä vierailun Suomen
Sosialidemokraattisen Puolueen puolue toimistolle; myös koulutettavat nostivat
esille toiveen vierailulla puolue toimistolla, mutta koulutettavat olivat eri mielisiä
siitä, korvaisiko vierailu jonkun nykyisistä osioista vai olisiko se uusi osio.

Koulutettavien valinnasta koulutuksen järjestäjät olivat hyvin yksimielisiä, mutta
osa toivoi ryhmän olevan hivenen suurempi. Osallistujat toivoivat, että koulutus
suunnattaisiin pari vuotta vanhemmille. Varsinkin ensimmäiseen uudenmalli-
seen koulutukseen osallistuneet toivoivat lisää ennakkotietoa koulutuksesta,
mutta uskoivat sen olevan tarpeetonta tuleville koulutettaville, mikäli koulutusta
järjestetään säännöllisesti, koska silloin tieto koulutuksesta siirtyy henkilöltä toi-
selle. Koulutuksen järjestäjät ovat huolissaan osallistujien heikosta yhteiskunnal-
listen asioiden tietotasosta. Koulutuksen järjestäjien mielestä koulutuksessa
käytetään paljon aikaa asioihin, jotka kuuluisi opettaa peruskoulussa, mutta joita
kukaan koulutuksessa olleista ei ole tiennyt. Esille nousi myös kysymys siitä,
onko koulutuksessa mitään järkeä, jos sen tehtävä on paikata peruskoulua?

Koulutuksen sitouttava vaikutuksen kokivat kaikki tahot hyväksi. Koulutuksen
järjestäjät nostivat esille sen, että koulutus on nostanut jo muutamassa vuodes-
sa piirihallitukseen useita jäseniä sekä Helsingin piirin edustajistoryhmään kaksi
jäsentä. Suurimpana koulutuksen saavutuksena pidettiin sitä, että yksi koulu-
tuksen käyneistä on noussut Helsingin kaupungin nuorisolautakuntaan. Koulu-
tukseseen osallistujat toivoivat myös muunlaista sitouttavaa toimintaa nuorille ai-
kuisille, jotka ovat jo käyneet kaikki nuorille suunnatut koulutukset.

Koulutuksen järjestäjistä osa näkee, että koko aatepoliittinen koulutus ei edes
kuuluisi Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön tehtäviin, vaan Helsingin Sosiali-
demokraattisen Nuorisopiirin pitäisi järjestää vastaava koulutus. Tätä puoltaa

se, ettei poliittinen toiminta varsinaisesti kuulu Kotkapiirin tehtäviin. Poliittista toimintaa tehdään Kotkapiirissä vain hallinnossa, lähintä edunvalvontatyössä. Helsingin Sosialidemokraattinen Nuorisopiiri ei ole viime vuosina kuitenkaan järjestänyt tämän tyyppistä koulutustoimintaa. Kotkapiiri ja Nuorisopiiri ovat pyrkineet löytämään yhteisiä toimintamuotoja varsinkin viime aikoina.

5.2 Valtakunnallisen koulutuksen arvio

Nuoret näkivät valtakunnallisessa koulutuksessa paljon hyviä asioita, mutta eivät olleet kukaan varmoja siitä, olisivatko he itse osallistuneet koulutukseen. Suurimpana parannuksena nykyiseen koulutukseen nuoret näkivät sen, että tapaisivat uusia ihmisiä eri puolilta Suomea. Vaikka koulutuksen esittelyssä ei nostettu esille koulutuksen mahdollista maksullisuutta, arvelivat nuoret koulutuksen olevan heille turhan kallis.

Haastatellut kouluttajat kokivat koulutuksen liian raskaana, sekä toivoivat, että koulutusta voitaisiin järjestää enemmän paikallisesti eri puolilla Suomea. Osa kouluttajista koki kuitenkin, että valtakunnallinen koulutus saattaisi antaa enemmän mahdollisuuksia kuin alueellinen koulutus.

Valtakunnallinen koulutus on kuitenkin paikallaan nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa.

5.3 Oma arviointi

Mielestäni valtakunnallinen koulutusmalli on koulutusrakenteelta varsin onnistunut. Itse toivoisin, että jokaisella piirijärjestöllä olisi mahdollisuus toteuttaa oma koulutus, mutta piirijärjestöillä ei ole siihen taloudellisia mahdollisuuksia, eikä piireistä välttämättä löytyisi sopivia kouluttajia, eikä osalla piirijärjestöistä välttämättä löytyisi riittävää määrää osallistujia. Valtakunnallisen koulutuksen paras puoli on, että nuoret eri puolelta Suomea pääsevät tutustumaan toisiinsa. Liittotason koulutus saa varmasti helpommin luennoitsijoita kuin piiritason koulutukset.

Suurimpana ongelmana valtakunnallisessa koulutuksessa on alueiden erilaisuus Suomessa. Pääkaupunkiseudun ja kasvukeskusten poliittinen kulttuuri ja päätöksentekorakenne eroavat pienten maalaiskuntien päätöksentekotavasta valtavasti. Suuret kaupungit ovat oma lukunsa Suomen kunnallisessa päätöksentekokulttuurissa. Koulutusta suunniteltaessa uudelle alueelle tulee huomioida monia asioita. Suunnittelu lähtee koulutustarpeen syystä: tarvitaanko uusia piirihallituksen jäseniä vai ovatko nuoret itse aktivoituneet poliittisissa asioissa - syitä voi olla myös muita. Koulutuksen alkuvaiheissa tärkein vaihe on koulutusryhmän valinta. Valintatapoja on monia erilaisia, on kutsu- ja ilmoittautumiskäytäntö, sekä erilaisia variaatioita näistä. Paikallinen toimintakulttuuri vaikuttaa valintaan paljon. Varsinaisen koulutuksen aikana pitää olla valmis tekemään muutoksia koulutukseen, mikäli kouluttaja huomaa, ettei koulutus vastaa nuorten toiveita.

Koulutus on kokonaisuudessaan onnistunut, mikäli se nostaa osallistujien yhteiskunnallista aktiivisuutta. Koulutustaso kuitenkin vaikuttaa yhteiskunnalliseen aktiivisuuteen Nuorisobarometrin 2013 mukaan. (Myllyniemi 2013, 49, 53.) Nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa on tärkeää, että äänestysaktiivisuus saavuttaisi muut pohjoismaat.

Toivottavasti tulevaisuudessa yhteiskunnallista koulutusta lisätään myös muiden toimijoiden taholta. Muilla toimijoilla tarkoitan poliittisten järjestöjen lisäksi myös koululaitostamme, kuten myös muita järjestöjä.

5.4 Opinnäytetyön tavoitteiden toteutuminen

Asetin opinnäytetyöni tavoitteeksi mallintaa olemassa oleva Helsingin piirin aatepoliittinen koulutus, sekä kehittää siitä valtakunnallisesti sopiva malli. Onnistuin mielestäni mallintamaan Helsingin Nuorten Kotkien koulutuksen hyvin. Valtakunnallisen koulutuksen kehittämisessä suurin haaste oli koulutuksen rakentaminen riittävän haasteelliseksi aktiivisille toimijoille, mutta kuitenkin riittävän yksinkertaiseksi vähemmän mukana olleille. Toivottavasti valtakunnallinen aatepoliittinen koulutus tullaan toteuttamaan viimeistään vuonna 2016.

5.5 Jatkokehittäminen

Koulutusta on muistettava kehittää myös jatkossa. Vaikka nykyinen yhteiskunnallinen tilanne on sosialidemokraattisen aatemaailman puolesta haastava, se saattaa muuttua seuraavissa vaaleissa paljon - joko huonompaan tai parempaan suuntaan. Koulutuksen jatkokehittämisen on lähdettävä liikkeelle saadun palautteen pohjalta ja siinä on huomioitava myös yhteiskunnalliset tarpeet. Koulutuksen tarkoitus ei kuitenkaan ole muuttua poliittisten aktiivien kasvatuskoulutukseksi, vaan koulutuksen pitää ylläpitää nuorten yhteiskunnallista valveutuneisuutta.

Opinnäytetyöprosessin aikana esille nousseiden seikkojen takia tullaan Helsingin piirin koulutukseen lisäämään yksi koulutuskerta, jossa käsitellään sosialidemokraattista aatemaailmaa. Koulutus järjestetään Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen puoluetoimistolla ja siihen pyritään saamaan kouluttaja sekä puolueesta että Sosialidemokraattisista Nuorista ja Sosialidemokraattisista Opiskelijoista. Koulutuksen sisältö keskittyy sosialidemokraattiseen aatemaailmaan ja sen kehitykseen. Nuoriso- ja opiskelijajärjestöille varataan oma aikansa esitellä omaa toimintaansa sekä sitä, miten he vaikuttavat poliittiseen päätöksentekoon Sosialidemokraattisessa puolueessa.

Uusi koulutuskerta sijoittuu koulutuksen viidenneksi kerraksi, koska mielestäni sen on hyvä olla ennen valtuustovierailua. Koulutuskerta on hivenen pitempi kuin aiemmat koulutuskerrat, koska koulutukseen tulee kolme ulkopuolista alustajaa. Koulutuskerta kestää kaksi ja puoli tuntia.

Helsingin piirijärjestön on myös tulevaisuudessa kehitettävä aatepoliittista koulutustaan, tai on vaara, että koulutus ja sen rakenne vanhenee yhteiskunnan muuttuessa.

Tulevaisuudessa olisi hyvä, mikäli Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestö pystyisi tarjoamaan reitin nuorille omaehtoiseen yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen.

Valtakunnallinen koulutus edellyttää varmasti jatkokehitystä, koska sitä ei ole vielä koskaan toteutettu. Mikäli koulutus toteutuu, tulee sen kehittäminen tapahtua Nuorten Kotkien koulutustyöryhmässä. Koulutuksen kannalta olisi hyväksi, mikäli ensimmäiseen koulutukseen osallistuisi joku, joka on käynyt jo Helsingin piirin koulutuksen. Tämä henkilö pystyisi antamaan rakentavaa palautetta koulutuksesta paremmin kuin henkilöt, jotka käyvät koulutusta ensimmäistä kertaa.

Olen myös itse valmis osallistumaan ensimmäiseen valtakunnalliseen koulutukseen kouluttajana, mikäli liitto niin tahtoo ja aikatauluuni sopii.

6 POHDINTAA

Opinnäytetyöni aihe oli mallintaa Helsingin Nuoret Kotkat Piirijärjestön aatepoliittinen koulutus ja kehittää koulutuksesta valtakunnallisesti sopiva koulutusmalli. Työn tekovaiheessa Suomessa käytiin eduskuntavaalit, joissa vasemmistopuolueet saivat yhteenlaskettuna kaikkien aikojen huonoimman tuloksen. Mikäli olisin aloittanut opinnäytetyöni tekemisen vasta vaalien jälkeen, olisi aiheeni varmasti ollut jokin muu. Koen kuitenkin että, työni on tarpeellinen ja hyödyllinen.

Työssä esille nostettu muutos jo olemassa olevaan koulutukseen otetaan käyttöön keväällä 2016 aloittavan ryhmän kanssa. Työni tilaaja on tyytyväinen olemassa olevan koulutuksen mallinnukseen. Opinnäytetyöni auttaa toivottavasti myös muita toimijoita, kuten poliittisia nuorisjärjestöjä ja poliittisia varhaisnuorisjärjestöjä, heidän suunnitellessaan omaa yhteiskunnallista koulutustaan.

Puhutaan aatteista, jotka mullistavat kokoyhteiskuntaa (Marx, Engels, 1849, 37), kuten sosialidemokratia on mullistanut kaikkia pohjoismaisia yhteiskuntia.

LÄHTEET

Alasuutari, Pertti: *Laadullinen tutkimus 2.0*, 5. painos, Riika 2014: inPrint.

Borg, Sami: Indikaattorit. Teoksesta *Demokratiaindikaattori 2013*, Borg, Sami (toim.). Helsinki 2014: Edita Prima oy.

Hellsten, Villiina ja Martikainen, Tuomo: Nuorten poliittinen osallistuminen 1960 – luvulta 2000 – luvulle, Teoksesta *Nuoriso politiikka 1960 – luvulta 2000 – luvulle*, Silvennoinen, Heikki (toim.). Helsinki 2002: Yliopistopaino.

Eskola, Jari ja Suoranta, Juha: *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*, 4. painos, Jyväskylä 2000: Gummerus.

Marx, Karl ja Engels, Friedrich: *Kommunistisen puolueen manifesti*, Suomenos: Akateeminen Sosialistiseura. Alkuperäisteos julkaistu 1849. Helsinki 1945: Sanoma oy.

Mickelsson, Rauli: Suomalaiset puolueet kertomuksina. Teoksesta *Suomalaisen politiikan murroksia ja muutoksia*, Paakkunainen, Kari (toim.). Helsinki 2012: Unigrafia.

Myllyniemi, Sami ja Kiilakoski, Tomi: Nuorten yhteiskunnalliset toimintatavat ja asenteet. Teoksesta *Demokratiaindikaattori 2013*, Borg, Sami (toim.). Helsinki 2014: Edita Prima oy.

Myllyniemi, Sami: *Vaikuttava osa. Nuorisobarometri 2013*, Helsinki 2014: Haka-paino.

Paakkunainen, Kari ja Hoikkala, Tommi, Sukupolvikamppailun kutsu – nuorten yksilöllistynyt politiikka suhde. Teoksesta *Sukupolvipolitiikka Nuoret ja eduskuntavaalit 2007*, Paakkunainen, Kari (toim.). Helsinki 2007: Yliopistopaino.

Saaranen-Kauppinen Anita, Puusniekka Anna, Kuula Arja, Rissanen Riitta & Karvinen Ikali. *Menetelmäopetuksen tietovaranto KvaliMOTV*. Tampere 2009: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto Tampereen yliopisto

Tuomi Jouni, Anneli Sarajärvi, *Laadullinen tutkimus ja sisältöanalyysi*, Helsinki 2009: Hansaprint oy

VERKKOLÄHTEET

Akava

a: http://www.akava.fi/akava/historiaa/akava_vaikuttajana_-_risto_piekan_artikkeli

b: http://www.akava.fi/uutishuone/ajankohtaiset/akava_elakeuudistus_edessa_taan_kymmenen_vuoden_kuluttua.12933.news

Katsottu 23.8.2014

The International Institute for Democracy and Electoral Assistance is an inter-governmental organization

<http://www.idea.int/vt/> katsottu 13.8.2015

Nuoret Kotkat

nuoretkotkat.fi katsottu 20.3.2015

http://fi.wikipedia.org/wiki/Nuoret_Kotkat katsottu 15.3.2015

Falcon Movement – Socialist Educational International IFM – SEI

<http://www.ifm-sei.org> katsottu 26.3.2015

Suomen Sosialidemokraattinen Puolue

<http://www.sdp.fi/fi/component/content/article/30-sdp/tutustu/taustat/4170-sdpn-historia> katsottu 9.4.2015

Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö 2013

<http://www.sak.fi/aineistot/julkaisut/kalvot/sak-esittelykalvot> katsottu 14.4.2015

Vaalitietopalvelu

<http://tulospalvelu.vaalit.fi/> katsottu 22.4.2015

Valtioneuvosto 2015

<http://valtioneuvosto.fi/sipilan-hallitus/hallitusohjelma> katsottu 13.8.2015

Wikipedia

https://fi.wikipedia.org/wiki/Luettelo_suomalaisista_poliittisista_nuorisoj%C3%A4rjest%C3%B6ist%C3%A4 katsottu 27.3.2015